

Sevgili Okuyucular

Şu okuyacağımız satırdan Derginin son satırına kadar olan bütün yazılar, Derneğimiz üyeleri tarafından dizildi ve düzenlendi.

Bu sayımız, IBM - MC Composer'de, Dernek binamızda, vazifeli arkadaşlarımızın şuurlu faaliyetleriyle meydana getirildi. Elde edilen sonuçta herkesin katkısı vardır. Sağlanan maddî imkânlardan...son rötuşuna kadar, Ruh ve Madde "kişisel olmayan" bir gayret ve emeğin sonucunda hazırlandı.

Sizler, Sevgili Okuyucular, maddeciliğin ötesinde ve üstündeki gerçeklerin ihtiyacı ve arayışı içinde oldukça, gerekli her imkân sağlanmaktadır. İstekler ile "mukadder olan" bir ve aynı şeydir. Mukadder olan istenir; evel, hakikat böyle!...

Metapsişik Araştırmalar Derneği gerçek bir ATÖLYE'dir. Orada bulunanlar, buldukları süre içinde, çok şey öğrenir ve uygularlar. Acemilikten ustalığa kadar her kademedene geçerek, gerçek BEN'ini (özünü, zat'ını) bulacak hale ulaşmıncaya kadar çaba gösterirler. Özünü tanıyıp bilenin Dünya'da artık işi kalmaz. Her şeyin, Ruh'un ve Ruhsallığın bir tezahürü olduğunu anlar.

Hakiki Varlık Ruh'dur ve İlahî olanla aynıdır. İçimizdeki ilâhîlik Ruhumuzda'dır ve O da hakiki varlıktır. İlahî Ruh ile İnsanî Ruh bir ve aynı şeydir. Ferdîyet geçici bir cahiliyet dönemidir. İlahî Ruh her şeyde tezahür eder.

Sıfatı ve ismi ne olursa olsun, Varlığı Zorunlu Yaradan'ın tezahürü O'nun bütün mevcudatıdır. Ruh bütün mevcudatın temel direğidir. Yaradan, Ruh ile ve Ruh vasıtasıyla Mutlak Kudretini âlemlerde muhkemleştirmiştir. Bu Kadir'i Mutlak'a noksanlık getirmez.

Tekâmülün başı da sonu da İlahî Ruh'da biter: "Dönüşünüz sonunda Bana'dır"ın açık anlamı budur. Bu söz "neden varız"ın tek ve kesin cevabıdır. Fizik kâinatın tecrübe ve görgüsü KENDİNİ BİLMEKLE sona erer ve uyanmış için tekrar tekrar doğuşlar ortadan kalkar. Varlık'dan gelen Varlığa döner.

Selâm ve sevgiler.

Realite

Ergün ARIKDAL

CİNLER GERİ VARLIKLARDIR

(Konferans Özeti)

SORU: Cin nedir?

CEVAP: Sadece Kur'anda değil, İncil ve Tevrat, Zendevesta; Vedalarda da cinlerden bahsedilir. Hatta Mısır Ölüler Kitabı'nda, Tibet Ölüler Kitabı'nda da bahsedilir. Yani cin deyimi Kur'ana has bir deyim değildir. Kur'anın inzalinden tahminen, en azından 2500 yıl geriye giderse-niz orada cinlerden, demonlardan bahse-dilir. Eski Yunan'da da vardır.

Kur'anda bunun daha değişik bir açıklamasını görürüz. Orada özellikleri bakımından doğrudan doğruya bir tarif de vardır. Daha değişik bir madde topluluğundan meydana getirilmiş, oldukça geri varlıklar zümresini ifade eder. Yani dumansız ateşten meydana getirildiklerine dair çeşitli ayetler vardır. Kur'andaki çeşitli ayetler "İns ve cinler" diye başlar. (İns, insanların kısaltılmışıdır.) Ey insanlar ve cinler diye bir ifade kullanır. Cinler hakkındaki bilgiler Kur'anda tamamıyla mevcut değildir. Bunlardan söz eden gayri ciddi kitaplar vardır. Senelerden beri de yazılmışlardır. Bunlardaki ifadeler sanki Kur'andakinin yorumuymuş gibi ifade edilir. Aslında gerçek, onların yorumu değildir. Bunlar daha ziyade *kabalistik* ve bir tradisyon ile Araplara intikâl etmiştir. Araplarda İslâmiyet'in kabulünden evvel, gayet kuvvetli bir majik faaliyet vardı.

Kâbenin içine yerleştirilmiş olan ilâhlar majik ilâhlardı. Sihir yapılmak için kullanılmıştı. Sihrin kökü, en kuvvetli merkezi Babil'di.

Babil'den Irak yolu ile Yemen'e kadar inışı; ayrıca Hazar'a, Türkistan'a kadar çıkışı, Fenikeli'ler istikametinde deniz seferleriyle Fransa'ya kadar gidişi, oradan kuzey İrlânda'ya kadar geçişi hep Babil'deki kuvvetli merkeze bağlıydı. Onlarında kaynakları Yahudi Kabalizmi'ne bağlıdır. Tevrat ve Kabala'da cin ve şeytanlar hakkında, onların karakteri hakkında, yapısı hakkında gayet geniş bilgi vardır.

İslâm dünyasında da cinlerle uğraşmaya kalkanların, hüddamlıların vs. kullandıkları yöntemlerin temeli Kabalistik yöntemlerdir. İslâm'ın kendisinde böyle yöntemler yoktur. Kesinlikle reddedilmiştir. Lânetlenmiştir, suçlanmıştır, kovulmuştur. Din dışı sayılmıştır. Buna rağmen kendilerini İslâm'dan sayan birtakım insanlar, bir tarafta evlerinde Kur'anlarını muhafaza ederlerken, bir tarafta da *cin çağırma yolu* ile insanlara iyilikte ve kötülükte bulunma yöntemlerini uygularlar. Kendi yollarında, inançlarında, dinlerinde en ufak bir imanları olmayan bu kara ağızlı insanlar bunlarla uğraşıyorlar. Kendilerini aldattıkları gibi başkalarını da al-

datıyorlar. Çoğu sahtekârdır. Çoğu da sonunda felç ve şoktan ölürler. Yaptıkları basit ve kötü işlerin altında ezilir ve yok olurlar.

Şimdi, ruhçuluk açısından cin nedir, onu ele alalım. Kur'an ters bir şey mi söylemiş, hayır. Kur'an o zamana kadar insanların çok yanlış davranışlarından, onları vazgeçirmek için bazı tanımlarda bulunmuştur. Bu tanımların en iyi açıklamalarını Süfîyûn, yani mutasavvıfların bir kısmı yaymışlardır. Bazı büyükler bunların gerçekte ne olduklarını gayet güzel anlatabilmişlerdir. Ben size bunları kısaca özetlemek istiyorum.

Birincisi: Cinler varlık gruplarından bir gruptur. Bu grup insan tekâmülünün altında bulunur. En geri insandan daha geridir.

İkincisi: Bu varlıklar beden yapısı olarak, organik olmayan bir yapıya ve daha basit, sade bir yapıya sahiptirler. Onların beden vibrasyonları daha düşük seviyelerde olduğu için, insan varlıkları tarafından görülmez. Bizim gözümüzün görme frekansının dışındadırlar. Görünmeyişleri onların geri oluşlarından. Çünkü iki sınır arasındakileri görebiliriz. Sürekli olarak insanların tesirlerine muhtaçtırlar. Yani insan bedeninden yayılan tesirlere muhtaçtırlar. Adeta onu yiyerek yaşarlar. Yani bir bakıma onların gelişmesi insan varlığının gelişmesine bağlıdır. İnsan varlığı gelişmezse cinler de gelişmez, o basit durumunda kalırlar. Hiçbir zaman insan vicdanının dışında bir vicdana ve realiteye sahip değildir.

Bu varlıklarda, gerilikleri içinde, insan varlığının gelişmesinden faydalanmak suretiyle, sürekli kendilerini geliştirme arzusu vardı.

Bundan itibaren Süfîyûn ifadelerinin dışına çıkıyoruz. Söylendiğine göre onlar cemiyet halinde yaşarlar, evleri vardır, aileleri vardır, kavgâ ederler, bazen in-

sanlara yardım ederler, Müslümanı vardır, Hıristiyanı vardır vs. Bunlar artık işin tevatür tarafı. Bunlar hakkında bir tahkikat yapmanıza imkân yok. Zannediyorum, bunların çoğu bir imajınasyona dayanıyor bu bir zandan ibarettir, bir kurgudur. Fakat önce ifade ettiklerim çeşitli kitapların ifade etmeye çalıştıkları şeylerdir.

Cin sözü Kur'anda, İncil'de, Vedalarda'da *demon* veya *şeytan* karşılığında kullanılır. Bu sözler hangi toplumda kullanılmışsa, onların anlayışlarına göre kullanılmış. Bazen cin yerine şeytan, bazen de şeytan yerine cin tarif edilmiştir. Böyle bir karışıklık da vardır. Kur'an bu karışıklığı ortadan kaldırabilmek için, şeytandan bahsederken hemen ardından veya önceden iblis sözünü de kullanır. Çünkü o başka bir varlığı ifade etmek içindir.

SORU: Geçen konuşmanızda cin yoktur, geri ruhlar vardır demiştiniz. Açıklar mısınız?

CEVAP: Doğrudur. Çünkü hakikaten onların da ruhu vardır ve geridir. Cin deyince varlıktan başka bir şey düşünmek lâzımdır. Çünkü, varlık ruh ile kâimdir. Ruhun mevcut olmadığı yerde varlık mevcut olamaz. Meselâ: Biz Dünya insanlarıyız. Bir de X Plânetindeki insanları düşününüz. X Plânetindeki insanlara cin deyiniz. Şimdi düşünürken diyeceksiniz ki, kâinat bir BİRLİKTİR. Ben bir varlık olarak nasıl bir maddeye ve ruha sahipsem, onlar da, o zaman, kendilerine ait bir bedene ve ruha sahiptirler. Dolayısıyla, X Plânetindeki varlığın da bir ruhu olmalıdır. Burada, bizim için, görünmeyen bir plânette görünmeyen bazı varlıklar var. Biri buna cin, öbürü başka bir şey, diğeri daha başka bir isim söylemiş. Bir hususiyet değil, sadece bir ad'dan ibarettir. Sıfatını belli etmiyor. Cin demeyin de başka bir şey söyleyin, görünmezler deyin vs.

Onların da ruhu var, onların da be-

(Lütfen sayfaı çeviriniz.)

PARANORMAL SÜJELERİ BELİRTEN NİTELİKLER

Prof. Robert Töcque'den
Yavuz KESKİN Çevirdi.

● İster telepat olsun, ister metagnom (1) olsun, isterse telekinezist (2) veya teleplast (3) olsun, "paranormal" süje hep belli psikolojik nitelikler sergilemektedir; aşağıda işte bu nitelikleri inceleyecek ve ardından da bu niteliklerin ka-
litsal olup olmadıklarını araştıracağız; ayrıca da, bu nite-
liklerin ortaya çıkışlarının, -medyomik trans'a benzer bir
durumu tahrik eden çeşitli maddeler kullanma gibi- bazı ö-
zel vasıtalar yardımıyla kolaylaştırılıp kolaylaştırılmayaca-
ğı konusunu irdelleyeceğiz. ●

PARANORMAL SÜJENİN BELİRGİN ÖZELLİKLERİ

Paris Karşılaştırmalı Felsefe Kurumu'nda (Institut de Philosophie Comparée de Paris) nöropsikiyatr ve öğretmen olarak görev yapan I.M.I.'deki (4) çalışma arkadaşı Dr. Alain Assailly'ye göre metagnom süjeler veya "görücüler" dört ana özellik arz etmektedirler:

1 - Kadında aybaşı öncesinde zuhur eden karında şişme hali; bu hal erkekte de görülebilmektedir.

2 - Saç kırılması.

3 - Özellikle ayak bileği bağlarında ortaya çıkabilen aşırı gevşeme (hyperlaxite ligamentaire).

4 - Kol ve bacaklarda kıllanma; bazı kadınların, özellikle bacaklarındaki kılların normalden öte uzaması.

Parapsikoloji alanında "Assailly sendromu" (belirti) adıyla anılan bu özelliklere bazan şu özellikler de eklenmektedir:

1 - Karnın üst bölgesinde aşırı duyarlık (hiperestezi).

2 - Seksüel doyumsuzluk.

3 - Yalancılık hastalığı (mitomani).

4 - Süjenin kendi kendisini, tıpkı aynadaki gibi, karşısında görmesini sağlayan fonksiyondaki bozukluklar (speküler fonksiyon).

Bu belirtibilim (semeiologie) Dr. Assailly'yi, söz konusu süjelerdeki fizik, organik veya fonksiyonel kökenli şu dört ana özelliğin oluşmasına yol açıyor gibi görünen maddelerin muhtemel rolünü ele alıp irdelemeye sevk etmiştir. Bu maddeler arasında -iki lob'dan oluşma- hipofiz bezinin (5) arka lobundan salgılanan vasopressin adlı hormon, tiroid bezi hormonları, adrenokortiko hormonu (6), histamin (7) sürrenalogenital hormonlar (8), follükülün (9) ve de C ve P vitaminleri sayılabilmektedir.

MEDYOMLUGUN PSİKO - FİZYOLOJİK NİTELİKLERİ MUHTEMELEN KALITSALDIR ve BAZI ÖZEL HALLER BUNLARI ORTAYA ÇIKARABİLİR'

Görünüşe bakılacak olursa, *medyomluk kalıtsaldır*. Mezarı Saint Germain en Laye'de bulunan İskoç asıllı tanınmış medyom Daniel - Douglas Home, durugörü medyomu olan bir kadının oğluydu. Harika san'atçı olan ve Prof. Th.Flournoy tarafından uzun incelemelere tâbi tutulmuş bulunan Helene Smith'in büyükannesi de, annesi de, erkek kardeşlerinden birisi de hep metagnom süjelerdi. "Çağdaş medyomların devi" diye nitelendirdiğimiz Polonya'lı Franek Kluski'nin babası da oğlu ayarında bir medyomdu; gerçi hiçbir zaman seans yapmamıştır, ama olağanüstü ek-toplâzmik materyalizasyonları gerçekleştirebilmekteydi. Katolik papazı olan amcası da aynı derecede medyomik yeteneklere sahipti. Avusturya asıllı Rudi ve Willy Schneider kardeşlerin her ikisi de fizik etki medyomuydular. Şurasını da belirtelim ki, *Rudi, Adolf Hitler'in süt kardeşi*ydi. Kendisini şahsen tanımışızdır. Davranışları pek sempatik olan genç bir sporcuymuş. Son olarak Rus asıllı Nelya Mikhailova, kendisiyle ilgili olarak, geçenlerde şu sözleri söylemiştir: "Bu telekinetik yetenek bana annemden geçti, ben de onu oğluma iletmışim anlaşılır." Medyomluğun bireyden bireye intikalini sağladığı sanılan bir gen veya kromozom'un mevcut olduğunu düşündüren bu türden daha bir sürü örnek sıralayabiliriz.

Diğer yandan, muhtemelen gizli durumda bulunan medyomsal yeteneğin, bir yaralanma - örselenme sonucunda veya fizyolojik bir bozukluk nedeniyle veyahut da psikolojik veya moral bir çatışma ve zıtlasma etkisiyle ortaya çıktığı da vakidir.

Nitekim, bir yaşındayken, Eusapia Paladino'nun kafatası kemiği çökmüştür; sekiz yaşlarındayken de, haydutlarca öldüresiye yaralanmış olan babasının can çekişmelerine tank olmuştur. Kendisini dünyaya getirirken annesinin ölmesi üzerine onu büyükannesi yanına almıştır, ancak ona karşı hep haşın davranmıştır.

Daniel - Douglas Home'un gençliği kan tükürme (hemoptisie) krizleri içinde geçmiştir.

Mrs Piper'in metagnom süjeliği 1884'te başına gelmiş ve iki ameliyatı gerektirmiş olan bir kızak kazası sonucunda ortaya çıkmıştır.

Hipnoz halindeyken hastalıkları teşhis eden Edgar Cayce'in belkemiğine bir mermi isabet etmiş ve nekahat dönemi çok uzun sürmüştür.

Gençliğinde Mollie Fancher de ciddi bir trafik kazasına uğramıştır.

Hârîka bir hesap makinesi gibi olan Louis Fleury, doğumunun hemen ardından iltihaplı bir göz hastalığına yakalanmış, daha sonra da tamamen kör olmuştur.

Yirmiyedi yaşlarındayken, bir duello sırasında Franek Kluski'ye bir tabanca mermisi isabet etmiş ve kalbini delip geçmişti.

Üç yaşlarındayken, Uri Geller de nereden geldiği belli olmayan gizemli bir darbe sonucunda sırtüstü yere düşmüş ve saatlerce derin bir uykuya gömülü halde kalmıştır.

Müzikal konuda inisiye olmamış bulunan, fakat Liszt, Chopin, Schubert, Beethoven, Brahms, Mozart, Schumann, Debussy ve Rachmaninov gibi bedenlerini terketmiş meşhur müzisyenlerden ilham aldığı ve onlar tarafından yönlendirildiğini

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ifade eden İngiliz piyanist Rosemary Brown da çocukken okulda düşmüş, birçok yeri kırılmış ve hastahanedede tedavi görmüştür. Bir görüşme sırasında, bu bayan, piyano çalarken parmaklarının üzerine sanki görünmez başka parmakların dayanmakta olduğunu belirtmiştir.

Nelya Mikhailova ise bir havan mermisinin infilâki sırasında ciddi şekilde yaralanmıştır.

Ancak, bazı sùjelerin psidik faaliyetleri, fizik şoklar dışında, başka nedenlerle de etkilenmektedir.

Bunlardan bazıları, telepatik veya metagnomik yeteneklerinin hastalık sırasında ortaya çıktığını saptamışlardır. Örneğin, "Prevorst'un Görücüsü" diye anılan ve Dr. Justinus Kerner tarafından uzun süre incelenmiş olan Federika Hauff, o güçlü yeteneğine hastalığı sırasında kavuşmuştur. Tanınmış somnambül (uyurgezer) Alexis Didier de medyom niteliklerini aynı şartlar altında edinmiştir.

Ayrıca, medyomluk niteliği erkekte ve özellikle kadında, genellikle psikolojik dengesizlik ve huzursuzluk dönemi demek olan bülûğ çağında da su yüzüne çıkmaktadır. Bazıları, reel anlamda paranormal fenomenlerin merkezi durumunda bulunan ve "tekinsiz" diye anılan evlerin çoğunda, genellikle, bülûğ çağının çalkantıları içinde sendeleyeyen bir genç kız veya bir delikanlı mevcuttur; bunu şahsen gözlemlemişimdir.

Yeteneği, bazen güçlü bir heyecan şoku da ortaya çıkarmaktadır. Örneğin, Pascal Forthuny ve Edith Mancell, o olağanüstü durugörü yeteneklerine, çocuklarından birini toprağa verdikten sonra kavuşmuşlardır. Her ikisini de I.M.I.'de incelemişizdir.

Oruç tutma, çile çekme, nefsini körletme ve yoga temrinleri gibi uygulamalarla da medyomluk tahrik edilebilmektedir.

Büyük metagnom mistikleri incelerken, hemen hepsinin birer çilekeş ve âdeta bedenlerinin cellâtları oldukları farkedilmektedir. Uzun uzadıya meditasyonlar, bitmez tükenmez dualar yardımıyla ve de keşiş kulübesi, manastır veya mâbet gibi yerlerde, sessiz seditasız ikamet vasıtasıyla bu mistikler, kendi kendini zehirlemenin bir şartı olan ve de yetersiz beslenme, uzun oruç ve uykusuzluk, vs. gibi dokuncalı uygulamalarla ağırlaştırılan bir atalete mahkûm etmekteydiler kendilerini. (Bu yöntemler hemen her mistik okulda aynıdır. Sufilikte az uyku, az yemek, az konuşma ve daimî zikir esastır.)

Çağdaş değil, ama öyle pek de uzak bir geçmişe ait olmayan bir örnek vermek gerekirse, hatıra hemen, gününün onaltı saatini günah çıkarma kabiniinde geçirmiş bulunan ve genellikle haşlanmış ve çok defa ekşimış patatesten oluşan sözde yemeğini, alelecece atıştırmış ve ot minder üzerinde tavşan uykusu tarzında şekerleme yapmış olan aziz ünvanlı Ars papazı gelmektedir. Böyle bir yaşayış tarzı, kronik bir hastalığa yol açmasın da ne yapsın yani? Sürekli şekilde hasta oluşu da herhalde bu tür yaşayışından kaynaklanmaktaydı. Bilindiği gibi bu papaz, ünlü bir metagnom olmuş ve ondaki olağanüstülüğü sezinleyen insan yığınları, -o erdemli insanın, kendini hiç görmeye varacak derecedeki aşırı tevazuuna aldırmandan- onun hârîka psişizmine sığınma yarışına girmişlerdir âdeta.

Unutmadan şunu da belirtelim ki, çile âdeti ile aşkın (müteâl) belirtilerin zuhuruna elverişli psiko - fizyoloji arasında mevcut olduğunu ifade ettiğimiz karşılık-

lı bağımtı, saygıdeğer ve önemli inançlara hâle getirir bir şey değildir. Büyük mistiklerin yüce erdemleri, bu mistiklerin bedenlerindeki fonksiyonel durum ile -sadece mistiklerin tekelinde olmayan- psşik bir özellik arasındaki ilişkileri gözler önüne serdik diye, elbette ki azalacak ve silikleşecek değildir.

GİZLİ PARANORMAL YETENEKLERİ ORTAYA ÇIKARAN ÇEŞİTLİ MADDELERİN ROLÜ

Az veya çok zehirli çeşitli maddeler de metagnomik vizyonların belirmesine yardımcı olmaktadırlar.

En eskiden beri kullanılan sanrı (halüsinasyon) uyandırıcı bitkilerden biri de, M.Ö. VIII. asırdan itibaren Asurlular tarafından kullanılmış olan "cannabis" veya hint keneviridir. (Kuzey Afrika'nın Kif'i). Yaprakları ezilip öğütülerek marijuana elde edilmekte, ürüne kalkmamış dişi bitkinin çiçekli dal uçlarındaki özden ise esrar yapılmaktadır.

Ancak, bu maddelerin kullanımı çok tehlikelidir.(10)

Ama, buna rağmen modern parapsikologlar yeniden bu tür ürünlere başvurmaya başlamışlardır; bunlar arasında, Meksika'daki bazı mantarların ana maddelerinden biri olan "psilocybine"; Meksika'ya özgü "peyotl" adlı kaktüsün -ki bu kaktüs ora halkı tarafından "gözleri mest eden bitki" diye anılmaktadır- ana maddesi olan ve 1910'da sentetik yolla da imal edilmiş bulunan "mescaline"; son olarak da Sandoz Laboratuvarı'nda Hofmann tarafından 1943'de keşfedilmiş olan L.S.D. 25 (Lysergie Sauer Diathylamid) sayılabilir. Bu, çavdar kılıçığından çıkarılan lysergique asitten türemeye yarı-sentetik bir maddedir. Kullanan kişinin rengârenk vizyonlar görmesine yol açmakta ve onda, sanki "zamana yolculuk ediyormuş" izlenimini uyandırmaktadır. Bunun etkisiyle dünya parlak ve değişken renklere gark olmakta, tasviri imkânsız güzelliklere bürünmektedir. Süje, fantastik görünümle sunan bir oyuncak dürbün seyrederek gibidir, âdeta. Hayatının geçmişteki sahneleri çok realist bir görünüm altında tekrar belirmektedir, fakat süje, bir anlık da olsa, reel ortamına dönüp sonra tekrar fantastik âleme dalacak ölçüde kendine egemen olabilmektedir.

L.S.D.'nin tipik etkisi, kendini sağlıklı ve mutlu hissetme şeklindedir. Güzellik dolu, ışıltılı düşü imajları seyrederken, süje, rahatlamış ve hafiflemiş izlenimine kapılmaktadır. Bazı parapsikologlara göre ve özellikle Dr. Duneau B. Blewett'e göre, süje ayrıca "aşkın reaksiyonlar da sergileyebilmektedir." (*)

Gerçekten L.S.D. de, diğer uyuşturucular da, genellikle, -medyomlarda kendiliğinden ortaya çıkan ve paranormal yeteneklerin faaliyete geçmesi için kaçınılmaz bir şart sayılan- "trans hali" ne benzer özel bir organik halin meydana gelmesine neden olmaktadırlar. Çile uygulamaları da aynı etkiyi uyandırmaktadır.

(*) : Fakat, ne yazık ki, diğer uyuşturucular gibi L.S.D. de uzun vâdede, bazan mantal bozukluğa uğrama, bazan sürekli düş içinde bulunma ve bazan da şizofrenik türden tezahürler ortaya koyma şeklinde kendini gösteren şuur kayıplarına ve kişilik çöküntülerine yol açmaktadır. Bazı psikiatrların bunu "beyne atılan atom bombası" diye nitelendirmelerinin nedeni budur işte. Tüm uyuşturucular ve özellikle de L.S.D. son derece büyük bir sakımla kullanılması gereken maddelerdir. İşte bundan ötürüdür ki, tıbbi amaçların dışında kullanımının tamamen karşısındayız.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Şimdi de "trans hali"nin özelliklerini inceleyelim.

TRANS HALİ

Trans hali, psikolojik açıdan, şuurun hafifçe daralması ve bulanıklaşması şeklinde ya da çırpımalı bir krizle birlikte ortaya çıkabilen, tam bir şuur yokluğu tarzında tanımlanabilmektedir. Fizyolojik bakımdan semptomları çok çeşitli ve değişkendir. Bunlar şöyle sıralanabilir: Ellerin ve ayakların soğuması; kalp atışlarının hızlanması -Eusapia'da bu durum 70'den 120'ye çıkmaktaydı- ; nefes alıp verme süresinin uzaması veya aksine kısılması.

Örneğin, Rudi Schneider'de nefes alıp verme adedi normalde dakikada 12-14 kadardı; bu sayı bazı olağanüstü durumlarda dakikada 214-350'ye kadar çıkmaktadır. Eusapia'da olduğu gibi, beyine alfa ritminin (11) zuhuru, salgılarda ve cinsel faaliyetlerde artma şeklinde ortaya çıkan başka fizyolojik belirtiler de gözlemlenebilmektedir.

Medyomların çoğu, trans halinde kendilerinde meydana gelen fizyolojik ve psikolojik değişmelerin farkına varmaktadırlar. Söz konusu değişmeler, daha geçenlerde kendisiyle görüştüğümüz üstün nitelikli bir durugörü medyomu tarafından, yani Raoul de Fleurieres tarafından çok güzel bir şekilde analiz edilmiştir; Medyom şunları söylemiştir:

"Metapsişik vizyon belirttiği anda, mantal durumumla her zamanki psişik durumum arasında ortak hiçbir yanın kalmadığını farkediyorum. Bir anda kendimi ikinci hâl (trans hali) içinde buluveriyorum; o sırada farklı bir insan hâline geldiğim için, görüşüm de, hissedişim de farklı olmaya başlıyor. Adeta kişiliğimde (ikileşme) meydana geliyor. Daha doğrusu, sanki varlığımın derinliklerinde gizlenmiş olan bir kimse birden zuhur ediveriyor ve normal kişiliğime ekleniveriyor gibi".

"Her zamanki normal ruhsallığımı, kesin şekilde bertaraf edilmiş veya ortadan kaldırılmış gibi hissediyor değilim. Hayır! Başka türlü bir izlenime kapılıyorum: Aynı evin iki ayrı katını işgal etmiş iki kiracı gibi, varlığımı paylaşan iki ayrı varlığın, biri diğerinin üzerinde yer alan iki ayrı zekânın mevcudiyetini hissediyorum; sanki geçici olarak pasifleşen şuurlu zekâ üstte, fıkır fıkır kıpırdayan şuuraltı zekâsı ise altta yer alıyormuş gibi geliyor bana. Şuuraltına ait olan bu zekânın sahip bulunduğu güçler hârika şeyler. Bu zekâ, gizemli güçlerin, durum ve şartlara bağlı iç duyguların ve de her türlü analiz ve sınıflandırmaya meydan okuyacak ölçüde, tarife sığmaz yeteneklerin vücut bulmasına yol açıyor sanki. Aynı zekâ, durmadan yenilenen bu unsurlardan kendisine her durumda ve her yerde hizmet eden- bir işçi ordusu kuruyor âdeta. Her yöne dağılmış ve her türlü haberi iletmekle görevlendirilmiş bir alay dedektif ve röportajcı, faaliyet halinde sanki. Virgile'in, faaliyet halindeki bir kovan hayatına ilişkin *ferret opus* şeklindeki sözünde ifade edildiği gibi, ben de içinde *çoşkuyla iş yapılan* bir kovan taşıyorum kafamda âdeta; normal-ötesi bir vizyonu oluşturmak üzere koşuşup didinen milyonlarca farklı unsuru barındırıyorum içimde sanki". (NOSTRA: Sayı: 597, S. 12-15)

(1) : Durugörü ve gizligörü yeteneğine sahip kimse.

(2) : Temas etmeden eşyayı uzaktan hareket ettiren kimse.

(3) : 'Telekinezi'ye verilen diğer ad.

(4) : Paris'te 1919'da fizyolojist Charles Richet ile M. Jean Meyer'in öncülüğünde kurulmuş olan "Institut Metapsychique International" in rumuzu.

(5) : Beynin alt kısmında ve burnun gerisinde bulunur. Ön ve arka diye anılan iki bölümü vardır. Vasopressin adlı hormon vücut sıvılarını tutan tesire sahiptir. Ayrıca, atardamarları kasar ve atardamar tansiyonunu artırır.

(6) : Bu hormon, (ACTH) böbreküstü bezi tarafından salgılanan steroid hormonları düzenler. Steroid hormonların bir kısmı vücuttaki hücre içi ve dışı tuz ve su dengesini kontrol etmekte; bir kısmı da proteinlerin yapımını ve yıkımını, bakterilere karşı antikorların teşekkülünü, dokuların tamirini ve iltihabın kontrolünü düzenlemektedir.

(7) : Hayvansal dokularda ve çavdar kılçığında mevcut olup, salgılanmayı teşvik eden ve kılcal damarların faaliyetine müdahale eden organik madde.

(8) : Hipofiz tarafından salgılanan "adrenokortiko" hormonunun dışındaki diğer üç hipofiz hormonundan FSH, sperm yapımını ve kadında yumurtalıkların östrojen salgılarını temin eder; LH, kadında ve erkekte cinsel bezlerin hormon yapımını yönetir; LTH ise memede süt yapımını sağlar.

(9) : Yumurtacığın devri anlamda serbest bırakılışından önce yumurtalık tarafından salgılanan hormon.

(10):Uyuşturucuların insan varlığı üzerindeki etkileri gerçekten fecidir. Tahribatlarının etkisi sadece şu fizik yaşamımızla sınırlı kalmamaktadır; ölüm-sonrası yaşamımızda da devam etmektedir. Ahiret yaşamında, sadece sigaranın bile insanın başına ne işler açtığını aşağıdaki satırlar pek güzel dile getirmektedir; L.S.D. ve diğerleri gibi çok daha güçlü toksiklerin yarınlarımızı ne hâle getireceklerini varın siz düşünün.

"Tütünün etkileri, aynı şekilde, ölümden sonra da insanı zor durumlara düşürmektedir: Astral beden âdeta kemikleşmekte ve mefluc hale gelmektedir, öyle ki, öteâleme geçtikten sonra, insan uzun süre (haftalarca veya aylarca) güçsüzlük ve dar sınırlı şuurluluk içine düşmekte, âdeta hâpishaneye kapatılmakta, sevdikleriyle ilişki kuramamakta ve de yukarımın her türlü tesirine karşı duyarız hâle gelmektedir. Küçük bir zevki tatmin edeceğim diye insanın, yarınlarını karartması akıllıca bir iş midir yani?"

C. W. LEADBEATER (İnsandaki Güç Merkezleri)

(11) : Beyin hücrelerindeki elektriğin ürettiği bir tür dalga. Saniyede 8 - 14 devirlik bir frekansa sahiptir.

..KENDİNİ BİLMEK GEREK...

(Baştarafı sayfa 5 'de) **CINLER GERİ VARLIKLARDIR**

tesirler altında sinanmaktadır. Herkeste dayanma gücü yoktur. Zayıf olanlar zaten gidiyor. Bundan sonra kalacak olanlar, artık düzlüğe çıkan varlıklardır. Onlar için artık, deyim yerindeyse, "şeytan Müslüman olmuştur." Bu asrın insanları böyledir. Hele doğacak olanlar ve yeni doğanlar. Onlar, tamamen geleceğin namzetleri ve çok daha değişik yaşam şartlarına la-

yıf varlıklardır.

Sakin geçmişe ait bir kültür ve davranış ile onları yetiştirmeye çalışmayın Buz üzerine yazı yazmış gibi oluruz, boşa gider. Onlar şimdiki realite için doğmuyorlar. Gelecekteki büyük bir realite için doğuyorlar. Bize de hü, hü diyorlar. Onların hepsi geleceği oluşturacak varlıklardır, birden bire değişirler.

Sahte Evliyalar

* Erol KONYALIOGLU *

Belki dikkatinizi çekmiştir; son zamanlarda evlialığını, peygamberliğini, mehdiliğini ilân eden edene. Moda gibi. Gazetelere sık sık konu oluyorlar. Kimisi zengin çevrelere dadanmış, sözümona insanları irşad ediyor; kimisi hem de pasaportlu olarak peygamberliğini ilân edip, şifa dağıtıyor; kimisi " mehdiyim deyip "kitap indirdiğini" iddia ediyor vs.

Öyle bir devirde yaşıyoruz ki, her şey toz duman içerisinde. Kimin ne yaptığı belli değil, kimse kimseyi dinlemiyor ve anlamıyor. Herkes bildiğini okuyor ve bildiğini uyguluyor. Dinler, ahlak sistemleri, gelenek ve görenekler; birleştirici, dengeleyici, uyum getirici olmaktan uzak. Yani, tam bir "Babil Kulesi" yaşıyoruz.

Ve hiç şüphesiz, bu karmaşa rastgele değil, Besbelli ki, Yukarısı zincirleri gevşetmiş ve "Dökün bakalım kurtlarınızı: ak - kara iyice ortaya çıksın; ama sonunda gerçeği anlayın; bakın, bir süre için sizi serbest bile bıraktık." demektedir. Bu nedenle, içinde bulunduğumuz uyanma ya da şuurlanma (kıyamet) devrinde, müspetiyle ve menfisiyle çok uç noktadaki olaylara tanık olmaktadır. İşte bunlardan biri de, ortaya sahte evliyaların, sahte mürşitlerin ve sahte peygamberlerin çıkmasıdır.

NEFİS YOK EDİLEBİLİR Mİ?

Beden örtüsüne bürünen ruhun madde ortamındaki, örneğin Dünya'daki, tezahürüne *nefs* diyoruz. Ve biliyoruz ki, nefis; cahildir, azgındır, bencildir ve kontrol edilmesi gerekir. Zaten beden taşıyan ruh varlığı olarak insanın yaşam amacının bu vahşi ve görgüsüz nefsin terbiyesi olduğu meselesi, birçok ezoterik ve dinsel öğretilerde uzun uzun ve üstüne basılarak anlatılmıştır.

Bedenli yaşamın gayesinin tekâmül olduğu, başka bir deyişle nefsin tanınması ve kontrolü olduğu konusunu tartışmaya gerek bile yok. Öyledir. Ne var ki, bu saygıdeğer gaye ile faaliyet göstermeye başlayan insanın, farkına varmadan nefsinin tuzağına düşmesi, kendi hakkında asılsız zanlara kapılması mümkündür. Bu gibilerin kemâle ermek hırsıyla gözleri öyle dönmüştür ki, kaş yapayım derken göz çıkarmışlar; vicdana hizmet etmek yerine, nefsaniyete hizmet eder duruma düşmüşlerdir. İşin acıklı tarafı, kendi durumlarının farkında olmayacak kadar gözleri perdelenmiştir. İslah olmaları çok zordur; ya geldikleri gibi ham dönerler, ya da şansları varsa, Yukarıdan sıkı bir papara yiyerek, bu ağır şokun etkisiyle kendilerine gelebilirler.

Maneviyatla ilgili bir *yolda* çalışanlar ya da çalıştıklarını zannedenler, eğer ölçüyü kacırırlar da orta yolu terkederlerse, oldukları yerde sayarak dejenere olmaları kaçınılmaz hale gelir. Ya akli denge-sizliğe uğrarlar ya da alay konusu olurlar. Çevrelerinde mürit halkası bile olsa, sonuc değişmez: *yoldan* çıkmışlardır.

SAHTE EVLİYALARIN SAHTE ZANLARI

Şimdi, meczup olanları bir yana bırakarak, bu gibi sahte evliyaların ileri sür-

dukleri asılsız ve hayal ürünü olan iddialara göz atalım ve dayandıkları çürük temeli Ruhuçu Doktrin açısından irdeleyelim.

"BEN EGOMU YOK ETTİM!.."

Türedi evliyalara, artık "nefislerini yok ettiklerini, bünyelerinde hiç bir nefsanı iz taşımadıklarını" iddia ederler.

İşte böylelikle, işin başında en büyük yalanı farkında olmadan söylerler. Bu onların kendilerine ait bir zandır. Menfi imajın ve duygusallık yatar altında. Düşünülmeden, araştırılmadan, belki bazı anlamlı sübjektif hayallere dayanarak edilmiş lâflardır. Asla ve asla doğru değildir. Deneysel olarak her zaman kanıtlanamaz. İddia ettiklerinin tam tersine azgın bir nefisleri vardır. 'İzzeti nefislerine' dokunacak bir şey söyleyin, saygıda kusur edin, eleştirin; o zaman tepkilerini görürsünüz. Davranışları tipik bir dünya insanından farklı değildir.

Besbelli ki, bilgileri eksik ve yanlışdır. İnsan nefisini öldüremez ve yok edemez; ama insan nefisini terbiye eder ve onu tabir caizse evcilleştirir. Nefisten yüzde yüz kurtulmak diye bir amaç ise zaten söz konusu değildir. Yukarısı bizden böyle bir şey istemiyor ki... İstemezler, çünkü Dünya maddesini ruh üzerindeki arızı etkilerini bilirler. Dünya yaşamında bu iş, bir noktaya kadar olur, yani nefis bir dereceye kadar kontrol edilir, daha da fazla olmaz. Tabii ki, bu ölçünün ne olduğu meselesi büyük önem taşır. Çünkü tevli çok kolaydır. Mümkün olabileni aştığını iddia edenler, yalan söylemektedirler. Dünya insanının çamuru bellidir.

"Ben nefsimi müslüman ettim." diyen Hz. Muhammed, "Dünyayı yendim."

diyen Hz. İsa ve "Ben bu kapıyı kapadım" diyen Hz. Musa gibi vazifeliler bile nefislerini yok ettiklerini değil, terbiye ettiklerini, kontrollerini altına aldıklarını belirtirlerken, sözde evliyaların, sözde hocaların, sözde papazların, sözde hahamların "Bende artık nefsanîyet yok. Ben ego taşımıyorum. Başkaları için yaşıyorum." tarzındaki lâfları abestir, yalandır ve hayal ürünüdür.

Gerçek evliya lâf ebeliği yaparak kendisini ortaya atmaz ve böyle olmayacak lâflar etmez. Çünkü nefisini denetleme uyanıklığını elde etse bile, tabir caizse her köşebaşında karşısına bir "şeytanın" çıkabileceğini, Hindin mara'sının pusuya yatmış, kendisini beklediğini bilir. Bundan böyle ona susmak yararlıdır. O ancak işin gereğini bilerek uygular.

Sahte evliya, evliya olabilmek için önce kendisinin ne kadar cahil, ne kadar bilgisiz, ne kadar küçük olduğunu idrak etmesi gerektiğini bilmez. Bildiği takdirde ise, evliyalıktan vazgeçer. O halde kendini bilmezlerin zannettiği şekilde bir evliyalık olamaz.

"BEN ALLAH'LA BİR OLDUM!.."

Türedi evliyaların yumurtladığı ikinci cevher, "Birliğe ulaştıklarını", "Allah'la bir olduklarını" Ben değil, biz olduklarını" iddia etmeleridir.

Yani bu demektir ki, hezeyanları doruk noktasına ulaşmıştır ve iyice şaşırılmışlardır. Birakin uyanıklığı, uykuda rüya görmektedirler.

Oysa nefis sahibi olduğunu ve o nefsi ıslah etmesi gerektiğini farkedenden insanın öğrenmesi gereken ilk husus, edeptir, haddini bilmektir. Ne bedenini, ne duygu ve heyecanlarını, ne düşünce ve

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

çağrışımını, ne de imajinasyonunu kontrol edemeyen sarsak bir insanın evliyalık ve mürtlik taslaması edep dışıdır, yani edepsizliktir. Bedenini denetleyemeyen (abur cubur yeyip ishal olan, felç olup hareket kabiliyeti azalan, içki ve sigara içen), duygularını denetleyemeyen (kızan, bağırان çağırان, gururu kırılan, kıskanan, korkan) düşüncelerini denetleyemeyen (yerli yersiz konuşan, fikirlerini kategorik ayrımlara tâbi tutmayan, analiz ve sentez kabiliyeti olmayan) sahte evliyalara ancak acıdır.

Şöyle bir düşünelim: İnsan-nefis sahibi olmasaydı, ya da egosu yok olsaydı yani onda nefsanîyet tümüyle kaybolduysa ne olurdu acaba? Dünyada yaşamaması mümkün olmazdı. Hiçbir şey yapamazdı. Sıfıra inerdi. Eli kolu bağlanır, ölüverirdi. Neden mi? Herşeyden önce beslenemezdi. Bitkisel ve hayvansal besinleri yiyemezdi, zira tekâmül etmekte olan canlıların hayatlarına son vermek ve vesile olmak istemezdi. Hiçbir iş yapamaz, hiçbir faaliyette bulunamazdı, zira herşeyin ve her olmanın İlahî Murad'a göre cereyan ettiğini ve bilgisizce onlara müdahale edemeyeceğini düşünür, sadece seyirci kalırdı. Yeryüzünde yapılması gerekenleri yapamaz, tekâmül aksiyonuna katılamazdı. Ve tekrar edelim ki, Ruhsal Yöneticilerimiz, Dünya ortamında yaşayan bizlerden böyle bir hale gelmemizi istemiyorlar ve beklemiyorlar. Olamaz çünkü. Olursa da, mümkünat âleminde; bir ibret, bir örnek olsun diye belki olur.

Bununla beraber, "Birlik" duygusunu çok çeşitli seviyelerde yaşayan ve kendilerine göre anlatan mistiklere dünyanın her yerinde, her çağda rastlıyoruz. İncelenmesi gereken üstün seviyeli bir konudur. Cahillerin elinde yakıcı bir silah olabilen, yüksek bir bilgi olması gerekir. Tekâmülün ileri safhalarında çeşitli derecelerde yaşanacak bir hâl olması mümkün-

dür; hiç olmazsa zaman zaman. Tekrar hatırlatalım ki, *bu hâl, Mutlak Yaradan'la birleşmek anlamında asla ve asla değildir.* Bilgimize göre bu yükseklikteki insanlar; sessizce, kendilerini belli etmeden, bir görevli olarak, bilerek yaşarlar. Biz onları tanıyamayız ve anlayamayız. Varlıkları bile yararlanmamız için yeterlidir.

"ALLAH BANA VAHİY GÖNDERİYOR!.."

Sahte evliyaların bir başka iddiasıdır, "Allah'la konuştuğumuzu", "O'ndan tebliğ ve emir aldığımızı" iddia etmeleridir.

Buyrun. Tipik bir obsesyon vakası. Ruh ve Madde Yayınlarımızın, Allen Kardec'in tarafından yazılmış "Obsesyon" adlı kitabını iyice okumalarımızı tavsiye ederiz. Çok yararlanırlar, belki faydası olur da çok geç olmadan kurtulurlar.

Mutlak Yaradan'la mâhlukları arasında asla bir irtibat olmamıştır ve olmaz. Ancak, mâhluk mâhlukla irtibatta bulunabilir. Bunu herşeyden önce bilmek gerekir. Yukarıdaki iddialar, zevzek bir spatyom varlığının, bedenli üzerindeki etkisinden başka bir şey değildir. Ama besbelli ki, zararlı bir etkidir. Normal şartlar altında insanca yaşamak isteyen bir varlık, böyle bedeni bile olmayan geri bir spatyom varlığının emrine girmeyi haysiyet kırıcı addeder. Herşey yerli yerinde olmalıdır. Bedensizlerin yeri spatyom, bizim gibi bedenlilerin ise Dünyadır. Her iki âlem arasında karşılıklı tesir alışverişi her zaman mevcuttur; ama bilgimiz oranında bu tesirlerden yüksek seviyeli olanlarına muhatap olmak da elimizdedir. İlerletici tesirleri almak varken; geri tesirlere, azdırıcı tesirlere kucak açmak, gerçi bir ihtiyaçtır ama, bir yerde son bulmalıdır. Yükselmek varken, düşmeyi arzu etmek yazık olmaz mı?

Sahte evliyaların parapsişik yeteneklerden bazılarına sahip olmaları, ıslah olmalarını daha da güçleştirir. Gösterdikleri "marifetleri" kendilerinden ötürü sanarak daha çok kibirlenirler ve çevrelerindeki insanları kandırıp tesirleri altına alarak yüklerini iyice arttıırlar.

SAHTE EVLİYALARIN NİTELİKLERİ

Bu gibiler kibirlidirler; duygusaldırlar; "ben, ben" demeye bayılırlar; esraren-giz ve merak uyandıracak şekilde konuşurlar; zavallı "müritlerinin" yakın çevre-

Terine sokularak maddî ve manevî olarak kanlarını emerler, onları kendi nefislerine köle yaparlar; el etek öptürmeyi, saygı görmeyi beklerler; görevli, vazifeli, peygamber; veli, evliya, mehdi vs. olduklarını ilân ederler; kendileriyle aynı fikirde olmayanları sinsice elde etmeye çalışırlar, başaramazlarsa korkutur ve tehdit ederler.

Ancak ruhçuluk konusundaki bilgini arttırarak türedi evliya ve mürsitlerin şerrinden korunabilir ve onlara da yardım edebilirsiniz.

Timurlenk bir gün Nasreddin Hoca ile hamamda sohbet ederken, Hoca'ya sorar:

-- Ben kul olsaydım kaç akçe ederdim?

-- Elli akçe!

-- Be hey insafsız yalnız belindeki peştemal elli akçe eder.

-- Ben de ona kıymet biçtim zaten, der.

Bizler gibi sıradan insanııkları eğitmekle görevlendirilmiş olan Molla Nasreddin gibi has insanlar, bunca mesaiyi sırf bizi eğlendirmek için mi yaptılar dersiniz? Şuurumuzu açmaktan ve idrakimizi genişletmekten başka bir amaçla mı tabiata bulandılar da aramızda dolandılar dersiniz? Pekiyi, öyleyse niçin fıkradaki kavramları en dar biçimleriyle ele alııırlar da, daha ötelere ulaşma çabası göstermiyoruz? Zihinsel tembelliği pek benimsemişiz de ondan.

Söz hamamdan açılmışken, dilerseniz, hamamların en büyüğüne, yani ASTRAL HAMAMI'na şöyle bir göz gezdirelim. Diğer bütün hamamlarda olduğu gibi o hamamda da insanlara peştemallarına göre kıymet biçilmektedir. Kimler mi girmektedir o hamama? Etten - Kemikten giysisini toprağa teslim etmiş olan herkes. Orada insanlar, kendilerine ezelde verilmiş olan bireysel peştemallarıyla dolaşmaktadır. Peştemalı tertemiz ve berrak olanlar çok ötelere, apaydınlık mekânlara gitmektedirler. Ama ya ötekiler, yani peştemalları kömürcü çırağının tulumu gibi leke içinde olanlar? Tabii ki onlar, şöyle biraz nefeslensinler diye, bir müddet, giriş kapısının yakınında bir yerde tutulmakta, ama ardından tekrar ÇAMAŞIRHANE'ye yollanmaktadır; onlara, "Nedir bu pislik? Gidin şu peştemallarımızı yıkayın da öyle gelin" denmektedir. Peştemalını tertemiz ve bembeyaz hale getirmedeği sürece hiç kimse devamlı anlamda ASTRAL HAMAMI'na kabul edilmemektedir.

İçinde bilmem kaçınıcı kez yer aldığımız şu ÇAMAŞIRHANE'nin bazı özel odalarında bu yıkama işi pek iyi bilinmekte ve öğretilmektedir. Onun için, Derneğimiz tarafından, gerek konferanslar yoluyla ve gerekse kitap ve dergi yayını yoluyla halkımıza sunulmakta olan öğretiyi titizlikle izleyiniz ki, bu yolda sarfedeceğiniz çabalar şuurulu olabilsin.

UFO

aktüalite

AVUSTRALYA'DAN UFOlar Varlıklarını Hissettiriyorlar

Riverland UFO haberleriyle çalkalanıyor. Geçen hafta yılbaşı gecesi Waikerie yöresinde esaslı bir UFO gözlemi yapıldığı rapor edilmiştir. Bir kaç genç delikanlı tarafından da Barmera'nın güneyinde muhtemel bir (UFO'nun yere konma noktası keşfedilmiştir.

Dün Bayan Rosalie heyecandan hâlâ tir tir titriyordu. Bayan gözlemci sözkonusu gözlemini salı akşamı yapmıştı, halbuki heyecandan ertesi gün bile titriyordu. Arabada yanında oturan kızı Bayan Ruth Jones, ilerilerinde ve güney-batı ufkunda parlak bir cismin farkına vardığı zaman, akşam saat 9:50'de Golden Heights'den Waikerie'ye doğru yolculuk sürmekteydi. Hareket etmekte oldukları asfaltın buldukları yöresinin adı, Virgo Road olarak bilinmektedir.

Sözkonusu cisim kendilerine çok yakın bir yerde havada asılı olarak duruyordu. Bayan Jones onu, "En azından 10-12 metre çapında..." diye tanımlamıştır. Devamla, "pril pril beyaz ışıklar çıkarıyordu. Alt kısmında (V) harfi biçiminde bir dizi kırmızı ışık vardı. Kezâ tepesinde de bir tek kırmızı ışık bulunuyordu. Sanki kanatları da varmış gibi geldi bana." Demmiştir.

Eve geldiklerinde de 10 dakika kadar 1 mil kadar uzakta parlamaya deva-

metti. Sonra gözden kayboldu gitti. Besselli ki o salı akşamı yöre sâkinlerinden pek çoğu da aynı cismin gözlemini yapmışlardı.

Geçen Perşembe yörenin gençlerinden Trevor Dahiltz, Mark Finocchio ve Donald Gardiner adlı çocuklar yaptıkları araştırma sonunda muhtemel bir UFO yere konma noktası keşfettiler. Buldukları nokta Barmera bölgesinde bulunuyordu. Daire şeklinde bir alanda otlar aynı yönde basılarak ezilmişler ve bu alanın çevresindeki otlar kavrulmuş vaziyetteydi. Bu daire şeklinde basık otların bulunduğu yerin resmini çeken Bay Terry Marter konuyla ilgili olarak, görüşmek üzere gittiği Avustralya Ulusal UFOları Araştırma Derneği başkanı Colin Norris'e gitmiş ve açıklama istemiştir. C. Norris de benzer olay ve UFO izlerine dünyanın bir çok yerlerinde rastlanmış olduğunu bildirerek konuyla ilgili benzer resimler üzerinde ayrıntılı açıklamalarda bulunmuştur. (THE MURRAY PIONEER, Thur. Dec. 27.1979)

BREZİLYA'DAN

Brezilya'da Bir UFO, Silahlı Kuvvetleri Tedirgin Etti.

19 Mayıs 1986'da devlet petrol şirketine genel müdürü Ozires Silva, Brezilya malı uçağını (xingu) Sao Paulo'nun 66 mil uzağında bulunan bir askeri üsse indirme hazırlıkları içinde bulunurken, uçuş yolu üzerinde ileride pinpon topu büyüklüğünde üç renkli ışığı farkettiler. Telsizle durumdan Brezilya Savunma Merkezi'ni haberdar etmesi üzerine, renkli cisimlerin üzerine üç adet F-5E Jet savaş uçağı gönderildi.

Savaş uçakları sözkonusu cisimleri Sao Paulo yönünde 30 dakika kadar izlediler. Yakıtlarının azalması üzerine tâkip ten vazgeçtiler. Bu pilotların raporuna göre UFOlar'ın hızları saatte 160 ilâ 990 mil arasında değişiyordu. Pilotlardan birinin

İfadesine göre, kendi uçağı, uçuşunun bir kısmı sırasında 13 adet renkli ışıkla çevrilmişti. Sonradan, bu ilk görülen üç renkli ışığa 10 tanesi daha katılmıştı. Uçuş sırasında formasyon olarak bu 13 renkli ışıktan 7 tanesi uçağın bir yanında uçarken, öteki 6 tanesinin de öte yanında gidiyorlardı. UFOlar'ın uçuş sırasında jetlere en yakın oldukları mesâfe 4 mil olarak belirlenmişti.

F-5E'lerin benzinleri bitip de yere inmelerinden sonra, UFOlar'ın izlenmelerine Mirage-3'lerle devam edilmiştir. Üç adet süpersonik Mirage-3 cisimleri radarlarında da görmüşlerdir, ama hiç bir zaman görsel bir temas sağlayamamışlardır.

Hava Kuvvetleri Bakanı Octavio Moreira Lima, 22 Mayıs'ta yaptığı açıklamada, "Bu bir inanç meselesi değildir. Teknik bilgi gerekli. Biz ise olanları ne cevaplıya biliyor, ne de herhangi bir açıklama getirebiliyoruz." demiştir.

19 Mayıs akşamı olaydan haberdar edilen Brezilya Cumhurbaşkanı Jose Sarney olayla ilgilendiğini ve merak ettiğini bildirmiştir.

Bu olaydan sonraki günlerde de, benzer olaylarla ilgili raporların Fortaleza Hava Üssüne gelmeye devam etmesi üzerine Brezilya Hava Kuvvetleri Karargâhı'nda konuyu incelemek üzere bir komitenin kurulması kararlaştırılmıştır. (CAUS Bulletin'den)

MOSKOVA'DAN

Venüs'ümü? O Kahverengi

Venüs'e gönderilen Sovyet uzay uydusu, gezegenin yüzeyinin koyu kahverenkte olduğunu keşfetti. Venüs-13 aracı Venüs'ün üzerine indikten sonra iki saat süreyle oldukça kaliteli renkli fotoğrafları dünyaya göndermiş ve ondan sonra yanıp, çalışmaz hâle gelmiştir.

Komünist Parti'nin gazetesi Pravda'dan bir sözcü konuyla ilgili olarak şu açıklamalarda bulunmuştur: "Sanki suyun

içinden bakıyorsunuz. Toprak üzerindeki kayalar, hemen elinizi uzatsanız dokunulacakmışınız gibi geliyor insana...

Venüs, yüzeyinin incelenmesini güçleştiren, sarı ve yoğun bulutlarla âdetâ sarılı gibi durmaktadır. Venüs-13 aracının ardından (bir kaç gün arayla) Venüs-14 de gezegene gönderilmiştir. (Avustralyan International UFO- Flying Saucer Research)

JAPONYA'DAN

Japonya'nın (ve Dünyanın)

İlk UFO Partisi

Dünyanın ilk siyasi UFO Partisi Japonya'da 13 Mayıs 1982'de kurulmuştu. Belirtilen partinin liderinin verdiği bilgiye göre şu günlerde adaylarını Japonya'nın Konsüller Meclisi'ne sokmaya çalışmaktadırlar. Liderin açıklamalarından anlaşılacağına göre, ileriye yönelik amaçlarının biri, belirtilen mecliste bir UFO komitesi oluşturmaktır. Daha başka bir amaçları da, bütçeden ödenek ayrılmasını sağlayarak, şimdiye kadar hükümetin elinde toplanmış bulunan UFOlar'la ilgili dökümanları bilimsel olarak sistematize etmek ve incelemek, ondan sonra da bunları halkın bilgisine sunmaktır. Bunlar da başarılıktan sonra, konuyu Birleşmiş Milletler'e götürmek suretiyle, orada da yeniden incelenmesini sağlamaktır.

Belirtildiğine göre, Japon UFO Partisi'nin en ulvi Prensi ve amacı tüm dünya ve evrene açık bir parti olmasıdır. Bundan da öte kozmik bir toplum yaratılması, nükleer savaşların önlenmesi, dünyadaki her türlü krizin yenilmesi, barış ortamında tüm dünya insanlığının birleştirilmesi söz konusudur. Japon UFO Siyasal Partisi Lideri'nin belirttiğine göre, bu cümleden olmak üzere, hâlen Japonlar'a konunun özelliğini anlatmak amacıyla çeşitli UFO materyalini derlemekle meşgul bulunmaktadır. (Australian International UFO-Flying Saucer Research'den)

NEFSANİYET PUTLARIN ANASIDIR

* Ruhî SARUHAN *

Birer beşer varlığı olarak, evrimleşiyoruz. Yolculuğumuzun bu aşamasında, bize bir unsur arkadaşlık etmektedir: Nefsaniyet! Bu, iyi bir arkadaş mıdır? Kesinlikle hayır. Ama, yararlı olduğu da kesindir... Niçin kötü bir arkadaşdır ve nasıl yararlı olmaktadır? Açıklamaya çalışayım: Kötüdür, çünkü binbir hile, tevil ve akla gelmedik kurnazlıklarla bize sürekli çelme takmaktadır. Faydalıdır, çünkü son tahlilde ıstıraplara neden olmakta ve dolaylı da olsa tecrübelerle, dolayısıyla bilgi edinmemize sebep olmaktadır. Sayesinde düşe - kalka, binbir türlü ıstıraplar çekerek yolumuza devam ediyoruz...

Bir gün gelecek, yollarımız ayrılacaktır. Bu günün tezelden gelmesi de yine bizim elimizdedir. Hızımıza ve çabamıza bağlıdır.

Vakit gelmeden yolların ayrılması mümkün değildir. Şu manâda ki: kendimizi tecrit etsek, örneğin bir dağın başına gitsek ya da bir mağaraya kapansak, o bizi orada da bulur, muhayyilemizde bizimle yine birlikte olur. Daha da uğraşsak, düşüncelerimizden dahi soyutlansak, bu kez de bizi bekler. Mutlaka bulur, yol boyunca eşliğine devam eder.

Nefsaniyet Mevlâna'ya göre aç bir öküzü benzer. (Mesnevi - 5):

"Dünyada yemyeşil bir ada vardır, orada yalnız başına obur bir öküz yaşar."

"Akşama kadar bütün yazıtı yolar, otlar, doyar, semirip şişer."

"Gece oldu mu, yarın ne yiyeceğim diye düşünceye dalar, bu düşünce onu dertlendirir, ince bir kıla döner..."

"Sabah olunca yazıtı, yine yeşermiştir. Yeşillik, çayır, çimen, ta bele kadar büyümüşür."

"Öküz, öküz açlığına tutulmuştur, akşama kadar bütün yazıtı baştanbaşa otlar, bitirir."

"Yine büyür, semirir, şişer. Bedeni yağlanır, güçlü kuvvetli bir hale gelir."

"Derken akşam oldu mu açlık korkusuna düşer, bu korkuyla titremeye başlar, yine korkusundan zayıflar."

"İşte nefis, o öküzdür, yazıtı da dünya. Nefis, ekmek korkusuyla daima zayıflar durur."

"Gelecek zamanlarda ne yiyeceğim? Yarının rızkını nasıl ve nerede elde edeceğim kaygısına düşer."

Yarınımızı garantiye almak için tır tır titremiyor muyuz? Bu motivi iş yerimizde, evimizde göstermiyor muyuz? Hatta açgözlü oluşumuzun yanısıra yine bu güdünün bir eseri olarak, örneğin bir nüfus sayımı arefesinde fırınlarda ekmekekler tüketiyor mu? Beş kişilik ailesi olan, bir gün için yirmibeş ekmekek almıyor mu? Şahsen, hayretle bu olayı gözlemişimdir. Öyle ki, sabahtan akşama kadar durmadan ekmekek yeseler, yine de o gün alman ekmekekleri bitiremezler. Ama alırlar ne olur ne olmaz diyerek...

Şurası açık ki, bu öküzü kurban etmemiz lâzım. Ama nasıl, ne şekilde, buna biraz ileride değineceğim.

Nefsaniyet, bir putperestliktir. Hatta putperestliğin köküdür. Biz kendimize tapıyoruz. Üzerimize toz kondurmuyoruz. En iyi arkadaşımız dahi bir tenkit yöneltse, hemen inciniyoruz, savunmaya hatta hücumla kalkışıyoruz. Kendimizin farkına vardığımız ve kendimize karşı dürüst olduğumuz nadir anlarımızda, bunun böyle olduğunu açıklıkla görüyoruz.

İçimizde çerden çöpten kaleler inşa etmişiz. Birtakım mekanizmalar geliştirmişiz. Hemen bir başkasını aşağılıyor, güya yükseliyoruz.

Ben, diyor, bana, benim, diyor, başka bir şey demiyoruz. Olanımızla şişinip bir de övünüyoruz. Biriktirip üst üste yığıyoruz, karşısına geçip, işte ben, diyoruz. Ben, diyoruz, şu kadar malı olan biriyim. Burnumuz kaf dağına eriyor hemen. Üstelik bu hale gelebilmek için olmadık zalimliği yapıyor, yalanı dolanı, pintiliği bir ömre sığdırmaya çalışıyoruz.

Biri bize sorsa, niçin yaptığımızı, kendimiz için diyoruz. Bunu kimi zaman özur için söylüyoruz ki, kabahatimizden de büyük...

(Mesnevi - 1/772)

"Putların anası nefsinizin putudur. Çünkü o put yılan, bu put ejderhadır."

Niçin nefsanî hareket ve düşüncelerde bulunuyoruz? Çünkü cahiliz... İçinde bulunduğumuz hâlin şuuruna varamıyor, olması gerekenlerle uyum sağlayamıyoruz. Evren ile âhenk kuramıyoruz.

Nefsaniyetimizin bir sebebi daha var: Bu da dünyamızın vibrasyonel yapısıyla ilgilidir. Dolayısıyla bizimle ilgilidir. Çünkü, titreşimlerin kabalığı hem bizi etkilemektedir, hem de biz bu titreşimlere gösterdiğimiz ihtiyaç nedeniyle burada enkarne olmuş bulunuyoruz. Bu konuda *Sadıklar Plânı'nın* 28.1.1972 tarihli *celsesi'nde* bilgi vardır:

"... Dünya, fizik olarak çorak bir plânettir. Şu manada çoraktır ki, ne onun astrofizik dengesi yerindedir, ne kozmik osilasyonu muntazamdır. Bu nedenle, etrafında bulundurduğu bütün partiküller, kalınlığı ve kesafeti ne olursa olsun, fizik tabiat için yeterli değildir. Bu bakımdan teşevvüş içerisinde bulunmaktadır. Dünyamızın müşevveş hali, fizik beden vasıtasıyla psişik varlığı da derin şekilde etkilemektedir. Şöyle etkiler ki, psişik varlık fizik plândaki görüntüsünü beden aynasıyla temin eder. Aynanın kalitesi, yapılış tarzı, ebadı, bulunduğu zaviye görünümüne şüphesiz ki etki eder. Yani burada psişik varlığa etkide bulunur. Müşevveş bir varlığın tesiri, bir akis bulduğu zaman, gene müşevveş hayaller meydana getirir. Bu büyük bir prensiptir."

Mevlâna da bu konuda bilgi vermiştir: (Mesnevi - 3/2557,8)

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

"Akıl, nuranı ve iyi bir hak ve hakikat arayıcısıyken neden zulmanı nefis ona galip oluyor?"

"Neden mi? Nefis kendi evinde, kendi yurdunda...akılsa garip! Köpek bile kendi kapısında korkunç bir arslan kesilir." Görülüyor ki, nefsanîyet bir icap, bir hakikat. Bizleri çaba göstermeye iten bir araç.

(Mesnevi - 5/574-8)

"Kanadını yolma, onun sevgisini gönlünden sök, çıkar. Çünkü savaşmak için düşmanın bulunması şarttır."

"Düşman olmadıkça savaş imkânı yoktur. Şehvetin olmazsa ondan kaçınma emrine uyman mümkün değildir."

"Meylin olmazsa sabrın manası yok. Düşman yoksa ordu sahibi olmana ne hacet?"

"Kendine gel de kendini hadım etme, papaz olma. Çünkü çekinmek ve temiz durmak, şehvetin zıttıdır."

"Heva ve heves olmadıkça; heva ve hevesten çekinin denmesi mümkün değildir. Ölümlere gazilik taslanmaz ya!"

(mesnevi - 2/2264-7)

"Baharlar,güz mevsiminde gizlidir, güz mevsimi de baharda. Kaçma ondan!"

"Gama yoldaş ol, vahşetle ünsiyet kesbet. Ölümünden uzun bir ömür isteyip dur."

"Nefsinin 'Bu kötü' dediğine kulak asma. Çünkü onun işi hep zıttındır."

"Onun dediğinin zıttını yap. Alemde peygamberlerin de vasiyetleri böyledir."

Yukarıda, üçüncü paragrafta da değinmeye çalıştığım gibi, nefisten kaçmak yerine, nefsi altetmek tatbikatı yer almaktadır.

Gerçekten de herhangi bir zaafı bertaraf edebilmemiz için, o zaafı ilgili bilginin ruhumuzda suretlenmiş olması gerekmektedir. Bu, ya o zaafı yaşayarak, sonucunu alarak edinmiş olduğumuz bilgiyi cevherî bilgi halinde hifsetmemiz, yani ediniş saklı tutmamız, dolayısıyla da zaafın ana amacı ve değerini derinden edinmemizle mümkün olabilir. Yoksa, o zaafı, diyelim ki, bize yasaklandı diye, yalnızca yasaklandı diye göstermekten kaçınırsak, adeta dondurmuş oluruz. Buzlar çözüldü de bir fırsatını buldu mu, aynı zaaf benliğimizde ortaya çıkar. Daha doğrusu, düşünce ve fiilde kendini gösterir. Esasen o, benlikten çıkartılıp atılmamış, yerine bir bilgi konulmamıştır. —

"İnsan önce ölümün manâsını, ölüm ötesi manâyı bedenli halde iken anlamaya, öğrenmeye, zihninde buna ait şekilleri, imajları yaşatmaya, kendi aurası içerisinde buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir."

S.P

Nefse Hakimiyet için Tatbikat Gerekir

* Ergün ARIKDAL *
(Konferans Özeti)

Nefse hâkimiyet için, devamlı tatbikat yapmak gerekir. Nefse hâkimiyetin bir formülü yoktur. San'at öğrenir gibi nefse hâkim olunmaz. Ayrıca, nefse hâkimiyet diye iradî bir problem de yoktur. Bütün problem *kendi ihtiyaçlarımızın çıktıkı noktasını* anlayabilmektir. Neden böyle bir şeye ihtiyaç duyuyorum, neden bu şekilde davranıyorum? Ya da vicdanım benden böyle yapmamı istemişken, neden ben bu tarzda hareket ediyorum?, tarzında bir "iç görüşmesi" devamlı olarak yapılırsa, burada davranışlarımızın nedenini, niçinini öğrenmemiz mümkün olabilir. Eğer davranışlarımızın nedenini ve niçinini öğrenebiliyorsak, o davranışlar hakkında bir bilgiye sahip oluyoruz demektir. Dolayısıyla bildiğimiz bir şeyi kullanmak bizim elimizde olduğundan nefsi tanyor, yani bilgisizliğimizi gideriyoruz demektir.

Nefse hakimiyet demek, bilgisizlikten kurtulmaya çalışmak deketir. Bilgiye hâkim olduğumuz sürece, nefse de hâkimimiz demektir. Bizim nefsanî hareket dediğimiz fiil böyle rezil, âdi, çok kötü bir şey değildir ki! Sadece cahilliğimizden doğan bize veya başkalarına haksız yere ıstıraplar meydana getiren olaylardır. Kısaca, nefsanîyet demek, tamamen bilgisiz-

lik demektir. Etrafımızda hasta, aç, yardıma muhtaç, sizin bir şevkatinize, bir gülüşünüze muhtaç insan varken, sizin bunları yapmamanız, ona bir şeyler verememeniz, ona zaman ayıramamanız, zamanınızın kıstıtlı olduğunu sanmanız, yani egoizmanız, bencilliğiniz, benliğinize düşkünlüğünüz, *cahilliğinizden* meydana gelir. Tamamen bilgisiz olmaktan ileri gelir. Eğer biz karşılaştığımız bu gibi konuların aslını iyi biliyorsak, konunun aslına vakıf olmuş isek, birtakım *Yüksek Hakikatler* bizim içimizde teşekkül etmiş, şuurlanmış ise, biz hastaya, aç, bizden yardım bekleyene koşabildiğimiz gibi, gerektiğinde birisine tokat da atabiliriz. Bir başkasına kendimizden bir şeyler vermek, bizim için son derece doğal olduğu gibi, onun iyiliği için bazı yerlerde de üzülmeye katlanmak, yani onu tokatlamak aynı derecede doğallaşmıştır. Şimdi yaşamakta olduğumuz hayatımızı bir epröv olarak kabul ettiğimiz için, zaman bizim için çok önemli bir kavram olmayacaktır. Yani örneklersek: Yardım etmek isterdim, ama zamanım yok tarzında bir kaçışa hiç yer vermeyeceğiz demektir. çünkü insanın birilerine yardım etmesine engel olacak kadar büyük bir acelesi hiç yoktur. Bu tarz bir ace-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

lecilik ve kendi hayatını yaşamaya büyük bir özen göstermenin nedeni de, ömrümü-zü 50 - 60 yıl olarak düşünüp, onu kendimize en yararlı bir biçimde kullanabilme acelesidir ki, bu da bir bilgisizlikten meydana gelir.

Demek ki, biz gerektiğinde fedakârlık edip, gerektiğinde tokat atamıyorsak, aslında ruhi bir olgunluğa sahip insan değiliz demektir. Adam sende deriz, bana ne deriz, ben ne yapabilirim ki, deriz, yan çizer çeker gideriz. Nefsimizi koruyarak olaydan kaçırız. Vicdanımızın sevgi ile kılmıdayışından korkarız belki de, çünkü hazır değilizdir. İçimizden yapmak arzusu gelir, bir şeyler akar ama, ısrarla o sıcak sevgi akışını tutarız. Acaba hata mı ediyoruz diye düşünürüz. Neden hata olsun, denemek gerek. Nazarî olarak iyi insan olmaz ki! "Ben iyi insanımdır!" Nasıl iyi insansın? Nazarî olarak iyi insanım. Böyle uyumsuz iyilik olmaz. İnsan kendini kurtarmaya çalışmalıdır. Hemen tatbikata girmek gerek. Realite ile temas gerek! Realiteden kaçmakla hiçbir şey elde edilemez. Bahaneler yaratmakla da hiçbir şey elde edemeyiz. Önce bunları bilmekle işe başlamalıyız.

Biri hastadır, bakıma muhtaçtır, kimsesi yoktur. Bu insan sizin karşınıza çıktı diyelim, nasıl yardım edersiniz? İçinizde bir sevgi, bir yakınlık oluştu. Bir anda kendinizi o hasta ile bir hissettiniz. onun bütün duygularını ve durumunu hissettiniz. Ne yapacaksınız? O akışa, o tesire engel olmamanız gerekir. O tesirin gereği ne ise onu hemen yerine getirmelisiniz. Hastanın yanına gidilir, durumu sorulur, neye ihtiyacı olduğu sorulur, yardım imkânı araştırılır. Ama siz oraya gider de kapının önünde durup şimdi konken saati yaklaşıyor, ben buna yetişemem, Allah yardımcın olsun kardeşim, dersiniz veya hat şimdi otobüsüm kalkacak, Fatma hanımınla çarşamba pazarına yetişmem ge-

rekli veya Ahmet Bey'le kayak için boya almaya gidiyorum, dersiniz olmaz. Ah şöyle bol zaman olsa bakın neler yapacak, ama zaman bulamıyor, ne yapsın! Kayık için boya alması lâzım adamcağızın...!

Fakat, bu arada, içimizde bir akış, bir kimıldanma, bir vicdan sesi ve yardım etmek ihtiyacı da belirmiştir. Biz ise ne yapıyoruz? Bu akışın önüne set çekiyoruz ve birikimler başlıyor. Bu gayri vicdanî hareketlerimizin ıstırabını, hiç beklemediğimiz anda karşımıza çıkan sert durumlara, sert yöneltmelere, âni zik-zaklarla farkederiz. Allah Allah, bu da neden geldi şimdi başımıza! Ne yaptık ki, ne suçumuz var? Bizim görünüşte suçumuz yok. elbette; biz vaktiyle yapmış olduğumuz hareketlerin genel tepkisini aldık.

Topu atıyorsunuz da duvara, bu top o duvardan geri gelmeyecek mi? Gelecek ve sonunda bize isabet edecektir. Çünkü bütün tesirler menşesine dönmek eğilimindedir. Bu bir kozmik prensiptir. Yolladığımız tesir belirli bir ekrana çarptıktan sonra akseder ve size gelir. Bu, "tesir yansıtma" mekanizmasıdır. Biz mukadderatımızın bir kısmını böyle çizeriz. Yansıma mekanizmasının eyleminden kaçılmaz. Ne yaparsak yapalım, kaçamayız. Evren bu eko sistemi, teksir kanunu ile yürüyor. Bir şey, diğer bir şeyi doğuruyor ve menşesine dönüyor. Attığımız top size gelecektir. Bir vicdan akışı, bir vicdan sezgisidir, bir sevgi duygusu ile beraber kanalın açıldığını hissettiğimiz zaman, lütfen elimizden geldiği kadar, onunla gidebildiği yere kadar gitmeye çalışalım. Gücümüzün yettiği kadar! Esasen bir yerde tikanır kalırız ve içyüzümüzün kızardığını da görmemiz gerek. Bir yere kadar gidiyorum ve artık hiçbir şey yapamıyorum! Ne yazık! Bunu hissetmek gerek. Dışarıdan belki yüzümüz kızarmayacak ama, içimizden kızarmalı ve utanmalıyız. Kendimizden utanmalı-

(Devamı sayfa 28 'de)

ISTIRABIN FELSEFESİ

Lin Yutang, Ph.D., Litt.D., Taipei, Tayvan (Formoza)

"Birisine size hakaret veya iftira edip fenalık yaparsa, ya da sizi tahrik eder veya küçük düşürürse ona katlanın, tahammül edin, görmezlikten gelin ve yirmi yıl sonra yüzüne bakmakla yetinin."

Hemen hemen bütün dinler hayatın ıstıraplarla dolu olduğunu kabul ediyorlar. Her ıstırap, kurbanı için gerçektir. Fakat başkası bunu duyamaz, ancak tahayyül edebilir. Tabir caizse, başkasının ıstırabına karşı tutum, Vatikan'da Papa'nın veya, daha umumi olarak, bütün bekârların babalık problemlerine karşı tutumuna benzer. Fiziki ağrı dindirilebilir. Fakat ruhi ıstırap o kadar basit değildir. Bertaraf edilemezse de klâsik stoik felsefe, Budizm veya Hristiyanlıkta olduğu gibi, umumi bir anlayışla karşılanabilir.

Bütün felsefeler hayatın hakiki ıstırapları ve ruhi acıları için bir izah şekli bulmaya çalışmışlardır. Bir bakıma bütün dinlerin, dünyanın acı ve ıstıraplarını mazur göstermek ve bunlara bir hikmeti vücut bulmak için geliştirildiğini söyleyebiliriz. Dinler, Hazreti Eyüb'un "Niçin, Yarabbi?" sorusuna cevap bulmaya çalışıyorlar. Hristiyanlar, Mutlak İyilik ve Mutlak Kötülük konusundaki fikirlerin etkisi altında kalarak, bu dünyanın kötülüklerini izah için Şeytanın varlığını, vazetmişlerdir ki, bu muamına 2000 yıldan beri ilâhiyatçıları uğraştırmış, fakat bir hal yoluna bağlanamamıştır. Şeytan Tanrı tarafından yaratılmışsa, Tanrı mutlak iyilik olamaz. Şeytan Tanrıdan gelmemişse, Tanrı herşeyi kapsamıyor demektir. Skolastik fel-

sefe bir yana, hakiki Hristiyanlar gerçek hayatın ıstırap ve mihnetlerini Tanrının iradesi olarak kabul ederler ki, bu stoik felsefeninki kadar cesur ve avutucu bir tutumdur.

ŞAŞAA VE ŞATAFATI HOR GÖRDÜ

Ben şahsen stoik Roma filozofu İmparator Marcus Aurelius'un felsefesini beğenirim. Kendisi vazifelerini kaçınılmaz diye ifa ederken, mevkiinin şaşaa ve şatafatını küçümüyor ve zevk almadan harp ediyordu. İstırap hususunda gerçekçi görüşü bilhassa hoşuma gidiyor. O, vücuttan et, kemik, cilt, sinir, vena ve arterlerin ustaca işlenmiş şebekesi olarak biliyordu. Bence sağlam bir hayat felsefesi hayatın fizyolojik gerçeklerini kabul etmeyle başlar.

Marcus Aurelius *Düşüncelerimde* şöyle demiştir: "Et ile, hayat ve insanın hâkimi dediğimiz akıl Ben'i teşkil ediyor. Kaldır kitaplarımı. Aklımı şaşırtmalarına, şuraya buraya çekmelerine müsaade etme. Çünkü çıkar yol yoktur. Derhal ölmeye hazır olup etini, kanını, kemiklerini ve cildini önemseme. Vücutun sinir, vena ve arterlerden ustaca işlenmiş birşey, başka hiçbir şey değildir. Hayatına gelince ne olduğunu düşün. Bir rüzgârdır o. Devamlı bir rüzgâr da değil. Fakat her an alınan, verilen bir nefes. Üçüncü unsurun ise hâkim olan unsurdur. Onu düşün. Yaşlanmıştın artık. Bu kemâl unsurunun başkalarına tâbi, köle olmasına Müsaade de etme. Mantığa ve topluma karşı gelen şehvet ve heyecanlarla, tel ve sinir iplerinin çektiği kukla gibi, bir yukarı bir aşağı oynatma onu.

(Devamı sayfa 46 'da)

SPIRİT

AKTÜALİTE

Soğuk El

Rosemary Vasquez

1961 Temmuz'unda bir akşam, Washington, DC. de oturduğumuz sıralarda, üç çocuğumla birlikte akşam 9'da yatmıştık. Üç saat sonra, gece yarısı kapımızdaki tak tak sesiyle uyandım. 'Kim o?' diye selenliğimde, kalın bir erkek sesi, dışarıdan Mr Smith ile görüşmek istediğini söyledi. Yine içeriden Mr. Smith diye birisinin bulunmadığını söylediğimde, bu kez Mr. Smith'le ilgili olarak benimle konuşmasının mümkün olup olmadığını soruyordu.

Herhalde tehlikenin ne olabileceğini o zamanlar düşünemeyecek kadar safımdı ki, yabancıların ricasını yerinde bularak kalktım ama kapıya giderken, gözleri faltaşı gibi açılmış ne olacağını bekleyen (çocuklarımdan biri) Faith'ide yanıma almak istedim. Bir ya-

şında olan Faith kız'dı, öteki iki çocuğum mışıl mışıl uyumaktaydılar. Faith yanımda olduğu halde, biraz daha kendime güven gelmiş olarak kapıya ilerledim. İçimde hâlâ konuşsam mı, konuşmasam mı, diye tereddüt vardı. Bu düşünceler içinde kapı tokmağına dokunur dokunmaz, çok soğuk ve ürpertiçi bir hisle, âdetâ tepeden tırnağa vücudum buz kesti. Derhal tokmaktan elimi çektim ve bu şokla avazım çıktığı kadar kapıdakiyle görüşmek istemediğimi ve gitmesini bağırdım.

Kapıdaki ayak sesleri uzaklaşırken hemen pencereye koştum: İri yarı bir adam karaltısı apartmanın dış kapısından uzaklaşıyordu. O gece sabaha kadar uyuyamadım. Ertesi sabah işe gitmek üzere iken bakıcı bayan Johnson çocuklar için geldi. Bayan Johnson apartman kapıcısının hanımıydı ve o sırada kocasıyla birlikte buluyorlardı. Kapıcı yanıma gelerek, kapının yanındaki kalın demir çubuğun neyin nesi olduğunu, akşam çöpleri alırken orada bulunmadığımı söyledi. Yaklaşık 1,5 cm. kalınlıkta ve 30 cm. kadar uzunlukta idi.

Bunun üzerine akşamı

olup bitenleri anlattım. Ne zaman aklıma gelse, hatırlamaktan tüylerimin diken diken olmasını önleyemem (FATE'den)

ÖNCE DEN
BİLİYORDUM
Cathy Ann Cuccia

Sekiz yaşımıdayken *dejavu* deneyimleri geçirdiğimi hatırlıyorum. Keza uyuduğum odamın taavanından aşağıda yatakta uyumakta olan bedenimi izlediğim çok olmuştur. Fakat bütün bunları kendi imajinasyonlarımdır diyerekten önemsemezdim.

Bir cumartesi erkek kardeşim Doug bir arkadaşının doğum günü partisine gitmişti. Ben de annem Joyce Burton'la birlikte bir süre sonra arkasından giderek, partiden almak, eve getirmek istemiştik. Parti henüz bitmemiş olduğundan, mutfakta annemle birlikte oturduk bekledik.

O sıralarda annem iş arıyordu. Bunu bilen ev sahibesi anneme bildiği bir işte açık kadro bulunduğunu söyler söylemez, nasıl oldu bilmiyorum, anneme dönerek o işe girmemesini söyledim. Ardından da ekledim: "O işe girersen benim hoşuma,

gitmeyecek bir şey olacak." Annem ve orada bulunanlar bundan bir şey anlamayarak, gülüp geçtiler. Aslında neden böyle bir müdahalede bulunduğumu ben de bilmiyordum. İçime bir sıkıntı düşmüştü. Nedenini ben de bilmiyordum.

Annem o işe girdi ama, aradan iki yıl geçmeden babamı terkederek, işin sahibiyle evlendi.

Buna benzer başka bir olay da 13 yaşındayken geçmişti başımdan. Küçük kız çocuklarıyla ilgili "Job's Daughters" diye bir yere yazıldığının akşamıydı. Girişte yapılan küçük bir merasimden sonra, babamı ve bayan yöneticilerden birini, kapıdan aynı anda içeri girerlerken gördüm ve bunu görür görmez de, babama, "Sen bu kadımla evleneceksin." Demekten kendimi alamadım. Ağzımdan çıkan bu cümle her ikisini de, aynı zamanda beni de şaşırtmıştı. İyi bir temenni şakası olarak kabul ettiler ve geçtiler. O anda böyle bir şeyi nereden çıkardığımı yine bilmiyordum.

Bir yıl sonra gerçekten de evlenmişlerdi.
(FATE'den)

SON GÖRÜŞME
Barbara Brewer-Ortaı.

Aşağıda anlatacaklarımın hepsi 1970 yazında gelmişti başıma. Upland, Calif.'daki Babtist Kilisesi korosunda çalışıyordum ve her yaz bir tatilimiz vardı. O yaz, koro şefimiz değişiklik olsun diye kuzey California'da Tahoe'de bir yazlık kiralamaş ve hepimizi bir haftalığına eğlence için oraya davet etmişti.

Ayrımadan önceki akşam, gidecek arkadaşlarımın hepsi şefin evinde toplanmayı kararlaştırmışlardı. Oraya gitmek için arabama biner binmez, öyle bir hüznün âniden çöktü ki üzerime, ağlamaktan kendimi alamadım. Bu durumda tatile gidemeyeceğimden yüzde yüz emindim. Nasıl olduğunu ve nedenini bilmiyordum ama, biliyordum işte. Şefin evine kadar, onlarla birlikte gele-meyeceğimi nasıl söyleyeceğimi düşünme düşünme arabayı sürdüm. Eve geldiğim zaman, herkes neşe, sevinç içinde gülüp konuşuyorlardı. Sessiz sedasız bir kenara oturdum. Kesinlikle gitmek niyetinde olmadığımı, daha da zoru, neden gidemeyeceğimi bunlara nasıl anlatacaktım?

Nihayet yanıma birisi gelerek, neden böyle sessiz sessiz oturduğumu sordu. Geziye katılamayacağımı

söyledim. Arkasından hemen ötekiler etrafımı sardı ve nedenini sorduklarında, bilmediğimi söyledim.

Gerisin geriye tek başıma eve döndüm. O günden sonraki pazar günü, oğlumla birlikte kilise korosuna katılmak üzere evden çıkarken telefon çaldı. Annem Blanche Egger'di ve sadece çene çalmak için aradığımı söylüyordu. Güzel güzel,uzun uzun konuştuk. Çok tatlı bir konuşma idi. Telefonu kapar kapamaz, beni bekleyen oğlum ile birlikte hemen kiliseye gittik. Bu sefer de korodaki tatile gitmemiş arkadaşlar, önceden karar verip de sonradan niçin şefin kirala-dığı yazlığa öteki arkadaşlarla birlikte gitmediğimi soruyorlardı. Onlara da nedenini bilmediğimi söyledim.

O gün öğleden sonra telefon çaldı ve annemle babamın trafik kazası geçirmiş olduklarını, Kansas City'de hastahaneye kaldı-rıldıklarını söylediler. Biraz sonra gelen başka bir telefon haberiyle, annemin ağır yaralı olduğu ve ameliyata alınacağı söyleniyordu. Yaklaşık 5 dakika sonra telefon yine çaldı ve bu kez hüznü bir sesle annemin kurtarılamadığı bildiriliyordu. (FATE'den)

Spiritüel Yorum

Mehmet SANCAR

Kendini Bilmede Başkalarını Önemseme

- Kendini bilmek için, kendini ve başkalarını önemseme arasında bir denge mutlaka kurulmalıdır. •

Kendini önemseme, kişinin kendi duygu, düşünce ve çıkarlarını ön plânda tutmasıdır. Yani, tam anlamıyla benciliktir bu hal...

Başkalarını önemseme ise, korku, alışkanlık, çıkar ve benzeri nedenlerle başkalarını ön plânda tutmaktır. Bu da açizlik, zayıflıktır...

İnsan olarak hepimiz, izâfi olan değerler içerisinde yaşıyoruz. Hakikatin, yani değişmez gerçeklerin sadece var olduklarını biliyoruz... Ama bunları keşif gayretimiz yetersiz veya hiç yok!..

Bunun için, kendimizle başkaları arasında kuracağımız ilişkilerin ölçülü olmasına gayret etmeliyiz. Bu önemsemeler arasında bir denge, mutlaka olmalıdır.

Ayakta kalabilmemiz için gerekli olanı, her bakımdan iyi seçmeliyiz.

Başkaları için de aynı ölçüyü kullanmalıyız.

Kendimiz için de, başkaları için de, duygu, çıkar, alışkanlık gibi önemsemeleri, asıl ihtiyaçlarımız yönünde dengelemeye çalışmamız gerekir. Tabii bunun tahakkuku da, her şeyden önce bilgi ister, deney ister.. Müşahede ve denetim ister...

Örneğin, şöhret olmuş bir düşünürün, her yazdığı kitabının ve her söylediği sözünün önemsenmemesi gerekir. Böyle bir isabetli görüşü elde edebilmek için, mutlaka bizim de kendimize göre fikirle-

rimiz olmalıdır. Kişiliğimize özgü makul fikirlerin üreticisi olabilmeliyiz.

"..... Şahsiyet, ancak fikirlerinin kudreti nispetinde bir tamlığa sahiptir."

"..... Şahsiyetin tebellür etmesi demek, varlığın tesirleri alması ve vermesi demektir. Varlık, tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdî olarak üç türlü çalışır:"

"Birinci çalışma, otomatik çalışıştır. Adeta bir paratoner gibi, kendi konisinin özelliklerini muhtevi tesirleri çeker ve kendinden dışarıya, bilgisine malik olmadan verir."

"İkincisi, aldığı tesirleri, kendi suur bütünlüğü içerisinde tefsire, taktire uğratır ve bundan sonra dışarıya verir."

"Üçüncüsü, bizzat kendisinin meydana getirmiş olduğu orijinal tesiridir."

İşte, varlıktaki asıl şahsiyetin meydana gelişi, orijinal tesirlerin, diğerlerine nazaran bir fazlalık göstermesi ile kaimdir.

Bir eliniz yerde, bir eliniz gökte dediğimiz zaman, bu, tam bir şahsiyetin teşekkül etmesi için lüzumlu olan iki şartın, tam tatbikini ifade eder. Ancak bundan sonradır ki, üçüncü hâl, yani size has tesirlerin ihracı (çıkışı) başlayacaktır. İşte burada, şuurlu ve bilgili tatbikat dediğimiz devre gözükür.

"Mademki şahsiyet sahibi olmak, her varlığın mukadderidir ve biz de bunu

şizden istemişsek, siz buna yaklaşıyorsunuz demektir.

İşte bu şekilde varlık, kendi konisinin cidarlarından merkezine ve yukarısına doğru yükselmeye başlar. Bu yükseliş, O'nun hayatında da aynı şekilde tezâhür eder. Tatbikatın şekli değişir. İntiba kabiliyeti değişir. İmajinasyonundaki yaratıcılık özelliği değişir. Nihayet karşısına çıkarılan hâdiselerin kalitesi değişir."
(S.C.61/49,50.)

Kişinin, kendisini ve başkalarını önemsemeye, aralarındaki dengeyi kurabilmesi için iki önemli husus mevcuttur:

Birincisi, kişinin olduğu gibi gözükmeye çabasıdır: İçi neyse, dışı da öyle olmalıdır ki, dış aynasından yansıyan eksik ve yanlışlarını görüp düzeltebilsin...

İkincisi, başkalarını iyi tanımaya çalışıp, onları, olduğu gibi kabul etmelidir. Onlara, ne fazla, ne de eksik değerler atfetmemelidir...

Bu iki hususun da uygulanabilmesi için, kişinin bedensel şahsiyetinin gelişmiş olması gerekir.

Şahsiyet ise, Sâdık Dostlarımız'ın da söylediği gibi, kişinin, ancak fikirlerinin kudreti nispetinde tamlik yolundadır. Yani, senteze uğrattılmış bilgilerin adamı olmalıdır ki, o kişi, böylesine bir fikrin sahibi olsun.

Fikrin kudreti demek, gerçek anlamda düşünöbilmek ve evrene kadar uzanan tesirleriyle, daha üstün bilgileri çekmek, almak demektir. Yani, fikren beslenme budur...

Her varlık, tâbi bulunduğu tesir konisinin bir ferdi olarak, yeryüzünde görülüp gözetilir...

Bu tesir konisinin tepe noktası üstte, tabanı alttadır. Tesirler, tepeden tabana kadar uzanır...

Tepeden aşağılara uzanan eğik yüzey ve tesirler, ne kadar aşağılara uzanırsa, o kadar geniş bir alana, yani koninin büyük tabanına ulaşmış olur...

Her hal-u karda fert, değişik haletler yaşar veya yaşatılır...

Kendi tesir konisinin geniş tabanında da fert, otomatizmaya tâbi olarak, yine birtakım haletler yaşar. Daha doğrusu burada yaşatılır...

Bu tabanın biraz yukarısında yaşayacağı haletlerle tabanda yaşatılan haletler, elbet aynı kalitede değildirlir. Çünkü tepeden gelen aynı tesirin, tabandaki kalite ve şiddetiyle; biraz yukarıdaki kalite ve şiddeti farklıdır. Alan ve uzaklık küçüldüğü için yoğunluk fazladır...

Asıl şahsiyet belirtileri, kendi konisinin biraz yukarısına tırmanmış olarak, aldığı tesirleri, kendi şuur bütünlüğü içerisinde tefsire ve takdire uğrattıp dışarıya vermesiyle başlar...

Kendi konisinin cidarlarında tutunup daha yukarılara tırmanabildikçe, şahsiyet belirtileri giderek güçlenir...

Tabanda yaşayış, otomatik yaşayıştır...

Bütün mesele, daha yukarılara tırmanıp, daha üst tabanlarda yaşayabilir olmaktır...

Bu tırmanış tepeye yaklaştıkça, varlık, bizzat kendisinin üretmiş olduğu orijinal tesirleri yaymaya başlar. Bu orijinal tesirler, diğerlerine nazaran bir fazlalık gösterirler. Bu tesirler, varlık seviyesindeki yaratıcı gücün ortaya çıkmasıdır. Şuurlu ve bilgili bir tatbikat vardır. Gelişmiş bir şahsiyet mevcuttur...

Bir elimizin yerde, bir elimizin gökte olması demek; aldığımız tesirleri, tefsir ve takdire uğratarak dışarıya, (yere) verirken; diğer elimizle de yukarıdan tesirler almamız, yani beslenmemiz söz konusudur...

Otomatizmadan çıkma (yani en aşağılarda bulunan, kendi konisinin tabanından yukarılara tırmanma), çabasında bulunan insanlar (herhalde bu tiplerin yeryüzünde sayıları çok olması gerekir...)

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ınmanabildikleri yerlerde yakaladıkları tesirlerin şiddet ve kalitesine göre fikirler üretip yayıyorlar. Bu yüzden her fikir, birbirinden düşük, farklı oluyor...

Arasına kişilerden yapıcı, yaratıcı fikirler çıktığı da olur!..

Bu hal, kişinin, bulunduğu yerden biraz daha yukarılara, zaman zaman yapabildiği ataklardan dolayı meydana gelir...

Kendini ve başkalarını önemsemedeki denge, kişinin kendi konisinde yer edeceği seviye bakımından çok

Örneğin, kişi kendini çok önemserse, megaloman olur, diyoruz...

Keza başkalarını aşırı derecede önemserse, onun tâbii olur...

Bu kişi, pek çok kişi tarafından önemsenirse, sapıtır; o da megalomanlaşır. "Ben neymişim?!" çarpıklığına uğratılmış olur...

Yaratıcı fikirler üreten bir yapıya da sahip olsa; o kişinin, her sözünde, her hareketinde hikmet aranmaz. Çünkü o kişinin, tepe noktasındaki kişi olduğunu biz kestiremeyiz. Yanılgılara düşeriz...

Tabii bütün bu tefrikleri yapabilmek için, önemsedüğümüz kişinin fikirle-

riyle davranışlarını, kendimizde mevcut fikir ve davranışlarla karşılaştıracak derecede fikir ve davranış sahibi olabilmemiz gerekir...

Aksi halde, "Bu adam yanlış düşünmez, bu adam hatalı davranmaz. Bunda benim, kavrayamadığım bir hal var, deyip; o mühim kişinin her söz ve hareketinde hikmet ararsak; hem biz ters yollara sapmış ve hem de o kişiyi hep pohpohlayarak, kendini bir şey sandırıp saptırmış oluruz.

Nitekim tarih, çevresindekileri iyi seçmemiş; bu yüzden sürekli olarak pohponlandığı için sapıtan zayıf, zavallı yöneticilerle doludur...

Kişiyi ve kendimize yapacağımız övgü ve iltifatta da, eleştiride de samimi, tarafsız ve çok ölçülü, yani âdil olmalıyız ki, ne sapalım, ne de saptıralım. Bizleri görüp gözetenler de, bizlere, hak ettiği-mizden, ne birazcık fazla ve ne de birazcık noksan vermezler. Kılı kılına hak ettiğimiz kadarı verilir. Bu veriş, evrenin adalet prensibidir... Bizim de er-geç bu ilkeye uyum sağlamamız şarttır...

NEFSE HAKİMİYET İÇİN TATBİKAT GEREKİR.

Baştarafı sayfa 22 'de yazıyorum. Bu utanma akıllı bir insanın, uyanık bir insanın, gönül gözü açılmış bir insanın bazı şeyleri görmesinden, bu iç utanma, bu iç yüz kızarıklığı doğar. Ve bir şeyler hissettiğinizi gösterir: Harekette ağır kaldığımızı, yavaş kaldığımızı, yeteneklerinizi geliştiremediğinizi hissediyorsunuz, hatta görüyorsunuz. Yapamadığımızı, eksikleriniz olduğunu görüp, bunların üstüne gitmek! İşte NEFİS MURAKABESİ ve TEKÂMÜL, realitelerle böyle yüz yüze gelerek oluşur. Nazarı bilgi ile tekâmül edilemez. Çok bilgi, belki de bizi çoğu kez teşevvüşe, şaşkınlığa uğrattır. İç sesimizi duymamıza engel olabilir. Daha fazla vesvese verebilir. Daha çok şaşırabilir. Gerçek iç sesimizi duymayız da, falan veya

filan efendinin nazariyesini veya öğüdünü hatırlarız; çünkü hafızamızda kendimizin meydana getirmiş olduğu tecrübeden doğan bir bilgi yoktur, hep katma bilgiler vardır. Kendi özümüzden bir şey aktarmamışız. Onların tecrübesi, benim tecrübem değildir. O kişi, tekâmül edince ben gelişmiş olmuyorum ki; o olgunluğa ulaşmış ve kendisini olgunlaştıran tecrübelerini anlatmış; istifade edilebilir, ama aynen taklit edilemez. Her kişi, her fert hususi bir yaratılışa sahiptir. Hiç kimse kimsenin tıpkısı, aynısı değildir. Herkes ayrı ayrı yaratılıştadır. Herkesin öz bilgisi değildir, fakat hep bir yöne dönüktür. Bütün âhenk oradadır zaten.

Bir UFO'nun Filme Alınışı

* Robert D.BARRY *

Ufo araştırmacılarından Robert Berry'nin Dr. Daniel Fry'a gönderdiği mektubun bir kısmını aşağıda naklediyoruz.

"Sahip olduğum 16 mm'lik Ufo filmi bir Kanada televizyonu tarafından bana Haziran 1975'de verildi. Manitoba Eyaletinde konuşma yaptığım o sırada, halk yaklaşık altı haftadır, yerel gözlemlerini içeren bir UFO dalgası içindeydiler.

Kanada halkı UFO'ya takma bir ad vermişti, onu (hatta gördükleri her UFO'yu) "Kırmızı yıldız Charley" diye adlandırıyorlardı. "Carley adı, hemen hemen herkese ve her şeye verdikleri tipik bir takma ad olarak görünüyor. Araziye yaklaşan UFO'nun etrafında kızıl bir parlaklık olduğundan "kırmızı" adın bir kısmını teşkil ediyordu. Yıldız, Carman'dan Manitobaba arazisine yaklaşan, uzak gök yüzünde görünen bir nesneydi. Elbette, büyüklüğü ve parlaması artıyordu. Bu nedenle adı "Kırmızı Yıldız Charley"di.

Manitoba'daki Kanada Televizyon istasyonu, Ufo'ların iki haftalık gece faaliyetinden sonra, bir öykü ve film elde etmek girişiminde bulunmak amacı ile, bir gazeteci ve kameraman göndermeye karar verdi. Grup, Manitoba haftalık gazetesi Carman, bir yayıncı bir çift muhabir, her biri birbirinden birer mil ayrı 3 mevkideki alanları ve Ufo faaliyetinin iki haftadır görüldüğü genel alanı incelemek için kurulmuş bir televizyon kamerasından oluşuyordu.

İlk gece olağanüstü bir şey görülmüdü. Bununla beraber, ikinci gece, 13

Mayıs 1975 gece 10.30 dolaylarında ise, Kırmızı Yıldız Charley alçaktan geldi ve mikrodalga kulesi yakınında, kameramanın bir mil kadar uzağına indi. İki ayrı yere yerleştirilmiş, Ufo'nun indiği yerden bir mil kadar uzaktaki diğer iki araba süratle harekete geçti.

Araç havalanıp birkaç saniye ağaç seviyesinde sallanıp durduğunda, arabalar yarım mil yaklaşmışlardı. Bu noktada kameraman film çekmeye başladı. Araç yer seviyesindeyken, birdenbire ağaç seviyesine fırladı. O anda, olay yerine yaklaşan diğer iki arabadakiler, aracın 60 feet çapında olduğunu tahmin ettiler. Araç salınırken, birdenbire yukarıya fırladı, ve o kadar çabuk gözden kayboldu ki, kameramanın kamerasını hareket ettirecek zamanı bile yoktu.

Bu noktada bir anlık, yeniden duran aracın, birden bire gözlem alanı boyunca dikine yükseldiği, hafifçe inip tekrar yükseldiği ve alanı gözlemleyen kameramanın son sağ çizgisinin dışına çıktığında, kameramanın, kamerasını aracın üstüne fokus yapabilecek zamanı bile yoktu. Film televizyon istasyonunda düzenlenirken, araçtan çıkan ve tüm alanı aydınlatan bir parlaklığı içeren 16 mm'lik bir çerçeve film görüldü.

Bu noktada, araç mikro dalga kulesi yakınında yerden havalandıktan sonra ağaçların üzerinde havada salınıyordu.

Parlaklık kameraman tarafından görülmedi, saniyede 16 çerçeve film zekiyorlardı. Parlaklık olan çerçeveden sonraki çerçevede, araç birdenbire 3000 feet

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

veya belki biraz daha fazla yükseldi. Sonra kameramanın görüş alanının sol üst tarafında gözüktü. Aracı orada gördükten sonra, kameramanın fokus yapacak zamanı yoktu. Araç uyarmadan, alanı gözlemleyerek soldan sağa hızlıca hareket etti ve bir saniye, belkide daha az bir sürede kameramanın görüş alanından çıktı.

Televizyon ekibi çalışmaya gitti ve parlaklık içeren filmin çerçevesinin kenar uzunluğunu aldı ve sonra bunu, haber yayınlarındaki film raporu ile birleştirdi. Aracın uçuşunu önce normal hızda, sonra tekrar normal hızda, daha sonra asıl hızının 1/100 kadar yavaşlatarak gösterdiler. Bu yapıldığında, filmi seyreden aracı ekran boyunca rahatlıkla izleyebiliyordu. Araç bu hareketi bir film çerçevesinde yaptığından, aracın salınım durumundan saniyenin 1/16 da biri sürede 3.000 feet uzaklığın üstüne ulaşabilmesi için, saatte otuzüçbin milin üstünde hız kazanması gerektiğini hesapladık.

Kameranın sol üst tarafından, sağ tarafına birdenbire hareket ettiğinde, son hareketi filme alındı. O kadar hızlı hareket ediyordu ki, makinenin normal hızında gösterildiğinde birisi aracı ekran boyunca zorla izleyebiliyordu.

Gerçek UFO filminin uzunluğu 3,5 dakika sürüyor. Bununla beraber, görüşmeler olduğundan, tüm UFO filminin uzunluğu 11 dakikanın biraz altında. Bu görüşmeler, Carman yakınında, aracı değişik vesile ile gören küçük bir havaalanı sahibi ve Charley'i polis arabasıyla saatte 100 mille izleyen, fakat araca yaklaşamayan bir polis memuruyla yapılan mülâkâtı içeriyor. Bu, araç ağaç seviyesinde iken ortaya çıkan diğer bir vesileydi.

Aynı zamanda, UFO filminden çok bahseden gözlemevinin sözcüsü olduğu kadar aracı götüren ticari havayolları pilotu ile de görüştüler. Benim bildiğime göre, Birleşik Devletler'den hiç kimse bu fil-

min bir kopyasına sahip değil. Bir kişinin sahip olduğunu bana söyleyen, bunu doğrulayamadı. National Enguair görevlileri "Charley" üzerine hazırladıkları bir öykü için filmi elde etmeye çalıştılar, fakat onlar da başaramadılar. Kanada Hükümeti tarafından filmi dışarıya vermemek için, TV istasyonu üzerine konan bir yasak olabilir. Eğer öyleyse kenmimi şanslı sayıyorum. Çünkü, olaydan sadece birkaç hafta önce bir kopya elde etmeyi başardım. Film renkli. Film çekildiğinde, araç nispeten kameraya bir mil kadar yakın olduğundan, parlak beyaz gözükmekte. Fakat uzaktan, Carman arazisine yaklaştıkça, renkli parlak kırmızı olana dek değişti.

Aslında bana filmin 2 inç uzunluğunda video teybi verildi. Film Washington'a götürdüm, sağlam bir biçimde 16 mm'lik sesli - renkli filme dönüştürdüm. Filmin bir kopyasına, negatiflerine ve sesine sahibim. Eğer filmle ilgileniyorsanız bilgim olsun ve ne hazırlayabileceğimi bildiriniz.

Geçen aylarda, daha birçok şaşırtıcı UFO olayları meydana geldi. Bunlardan biri Adriyatik üçgeninde, İtalya'nın doğu sahilindeydi. Yukarıya fırlayan, denizden çıkan, kaybolan UFO'lar, balıkçılar, denizciler, ticari Hava Yollarının pilotları tarafından gözlemlendi. Aynı zamanda hükümet çevrelerindeki temas kaynaklarından birinin aracılığıyla, 1962'de Holloman Hava Üssü'nün 80 mil güneyinde bir UFO'nun düştüğünü ve kontrol odasında aracın metali üzerinde bir yıldız haritasının keşfedildiğini öğrendim. Resmî görevde çalışan bilim adamlarının, yıldız haritasının Samanyolu Galaksisinin bir bölümü olmadığını kabul ettiği de bana anlatıldı. Eğer öyleyse bu yakın bir galaksiden, belki bizden 2 milyon ışık yılı uzaktaki Andromeda'dan gelen araçları işaret edecektir. O takdirde teleportasyonla ilgisi olduğunu düşünmeliyiz. Sanırım yeterince, hemen

hemden ber küçük kitaplık için yeterli olabilecek mektup materyali sağladım. Uzun uzadıya bir mektup yazdığım için özür diliyorum. Fakat her ikimizin bundan, her halükârda yararlanacağımıza inanıyorum.

"UFO'lar ileride ne olacak?" adlı, 30 sayfalık bir kitapçığın el yazısını henüz tamamladım. Çıktığı zaman, sana bir kopyasını göndereceğim. Evet 75 - H6 lu NASA'nın kötü bir fotoğraf kopyasını zarfa koydum. Yapabileceğimin en iyisi bu. Asıl fotoğraf çok daha iyi. Bu fotoğraf Mariner 9'un Mars Plâneti üzerindeki yakından uçuş görevi sırasında alındı. Asıl resimde, oklarla işaret ettiğim alan, NASA'nın 8x10 desi ebadındaki tüm resimdeki ölü alanı gösteriyor. 35mm'lik kamera ve yakın mesafe objektifi ile resimler çektim, slayt filmiyle birleştirdiğim, mükemmel bazı slaytlar elde etmeyi başardım. Bu alan, daha belirgin ve yakından alınmış resme bakıldığında, Mars'ın yüzeyinde bir tür yapılarla ilgili alan olduğu görülüyor. Tüm alan 3.5 mil kare kadar bir bölümü kapsıyor ve asıl resimde, birkaç farklı yatay hattın, yapısal alana dahil olduğunu görmek kolay.

NASA'nın Washington'daki resim film merkezi'ne yazmanızı ve bu resmi numaranızla birlikte rica etmenizi size o-

nerebilirim. Eminim, zamana ve çabaya değer. Tekrar zaman ayırdığınız için teşekkür ederim.

Geçenlerde, 1960'lardan 1970'lere kadar UFO olaylarını araştıran 40 bilim adamı ve mühendisten oluşan, Yönetim Sistemi Üyelerinin Müdür Yardımcısı Roland, Swank'la konuştum. Kendisi aynı zamanda General Electric'de sistem analiz mühendisidir. UFO grubu Yönetim Sistemi üyeleri Pennsylvania'da Paoli'de merkez brosu açtılar. Konuşmamız 4. 7. 1979 da oldu.

Armstrong ve Aldrin Ay'a ayak basmadan önce, Ay üzerindeki UFO'lar dahil bazı NASA/UFO konularını tartıştık. Ay'ın yüzeyine yaklaşan 2 UFO filminin, slayt halinde bazı resimlerine sahibiz.

Sonra Paul Villa'nın UFO resimlerini tartıştık ve Dan'ın filminden de bahsettik. Resimlerden olduğu kadar, üçüncü türden yakın karşılaşmalar deneyimlerinden de etkilenmişti. Roland kocanızdan çok bahsetti. Doğrusunu isterseniz, Yönetim Sistemi üyeleri Dan'ın deneyimleri üzerine bir hayli tartıştılar ve çok etkilen-diler.

UNDERSTANDING'den

Cüneyt KURDOĞLU türkçeleştirdi.

İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi

P.D. OUSPENSKY

"İnsanın bir makine olduğu ne anlama gelir?"

Kendi içinde veya dışında bağımsız hareketleri olmadığı anlamına gelir. İnsan dış tesirler veya etkilerle harekete geçen bir makinedir. Bütün hareketleri, eylemleri, sözleri, düşünceleri, duyguları ve ruhsal durumlar dış tesirler tarafından meydana getirilir. Kendi başına, geçmiş tecrübelerinin, hatıralarının belirli bir birikimiyle ve bir miktar yedek enerjiyle, yalnızca bir otomattır."

Yeni çıktı, okuyunuz. Fiyatı: 750 TL. Ruh ve Madde Yayınları.

GILGAMES, DESTANI Neyi Simgeliyor ?

* Halûk HACALOĞLU *

" Gilgames bizlerin, yani biz beşer varlığının en büyük bir özelliğinden söz ediyor ve yol gösteriyor. İnsanın kibirli, cahil ve duygusal olduğunu, kısaca nefsanî olduğunu ve gerçek benliğini örten maskelerin atılması gerektiğini, şart olan birer unsur olarak ortaya koyuyor."

Göçmüş bir göz atarsak, bazı cehit-kâr, vazifedar varlıkların geleceğin hazırlayıcıları olduğunun farkına varırız. Yaşamları beşeriyete ışık tutmuş, kâh açık, kâh kapalı bir tarzda yukarıdan aldığı emaneti (bilgiyi) ulaştıracağı yere (insanlığa) ulaştırmış sayısız Tanrı Erleri gelmiş ve geçmişlerdir. Ayrıca, kutsal kitaplar kadar, mitolojiler, efsaneler, destanlar ve bazı halk masalları, dünya insanının tekâmülünü yöneten RİM'in sembolik öğretim sisteminin ürünleridir ve masalimsi görünüşlerinin altında büyük gerçekler yatar.

Dejenere edilmeden kalan bu gibi eserlerin iki ana amacı:

1. İnsanın kendisini bilmesi ve, 2. Ruhsal İdare Mekanizması'nın tanınmasıdır. İşte, Gilgames Destanı bunlardan biridir.

Gilgames Destanı, günümüzden 5.000 yıl öncelerine ait bir bilgi kompleksidir. Konu olarak aslında yaşam bilgisini kapsar. Edebî değerini konumuzun dışında tutarsak, destanın yanlış anlaşılmasının nedeni, kahramanın Tanrı'ya isyankâr bir biçimde tanıtılmasıdır.

Aslı Akad'ca olan bu destanın, Sümer, Babil, hatta Eti dillerindeki versiyonlarını ihtiva eden tabletler bugün elde bulunmaktadır.

Destan özette şöyledir:

Gilgames Mezopotamya'da güçlü bir kraldır. Bu kral, ilahî menşeli Enkidu ile, yani "doğal" adamla arkadaş olur. Enkidu ona, "bir erkek arkadaş", "sevgili bir dost" olur. Gilgames arkadaşına ülkede olan kötülük yüzünden, "ormana gidip, kötülüğü yok edeceğiz" der. İki kahraman Enlil'in koruduğu Sedir Ormanında 7 tane dehşet saçıcı silahla donanmış Humbaba adlı canavarı yok ederler. Ormanın tam ortasında hem Tanrıların, hem de yeraltı dünyasını yönetenlerin, düş gönderenlerin oturduğu dağ yükselir. Orman, aynı zamanda Gilgames'in daha sonraki bir yolculukta gireceği "Güneşin Bahçesi" ile de ilgilidir.

Gilgames ve Enkidu birlikte "Gök-yüzü Boğası"nı öldürürler. Enkidu, bir gece bir düş görür ve artık işinin bittiğini, öleceğini söyler, dediği gibi de olur. Dostu Enkidu artık yoktur, ölmüştür.

Gilgames tek başına kalmıştır. Ölümden yılar ve korkar. Arayış içinde iken UTNAPIŞTİM'i hatırlar. Utnapiştim, Tufan'dan sağ çıkan kişidir. Tanrılar onu "ırmakların ağzında yaşamaya" götürmüşlerdir. "UZAKTAKİ" diye adlandırılır.

Böylece, atalardan kalma bilgeligi arayış başlar. Bu ikinci yolculuk Sedir

Dağı yolculuğunun tekrarı değildir. Topoğrafya evvelce görmediğimiz bir biçimde ve özelliktedir. Tek başına avcı gibi yasar, dağ geçitlerinde arslanlara rastlar ve onları öldürür. Gençlik Pınarı'na varınca ya kadar bir arslan postu giyer. Güneşin Dağı'na gelir. Bu dağı akrep kuyuklu yarı insan, yarı ejderha korkunç iki bekçi beklemektedir. Oradan yaya olarak okyanus kıyısındaki bahçeye gelir. Deniz kıyısında "içki sunan kız" anlamına gelen Siduri adlı kadını bulur. Gilgameş, Siduri'den ölüm sularını nasıl geçeceğini öğrenir. Tekneyi bulması gerekmektedir. Yıllanlı pruvallı tekneyi yapan Urşanabi'ye varır. Gilgameş ve Urşanabi birlikte Utnapiştim'in yanına varırlar.

Utnapiştim Gilgameş'in eksik ve zaaflarını daha yanlarına gelmeden anlamıştır. Gilgameş kendisinden ölümsüzlüğün sırrını sorunca, "Bunu diliyorsan, dileğini sına: *Altı gün yedi gece boyunca uykuya direnmen gerek*". Gilgameş, "direnirim" der ama, daha kelimesi bitmeden *o anda uykuya dalar*. Günlere sonra Utnapiştim onu uyandırdığında "ayağa kalkmam için bana dokunduğun anda dalar gibi olmuştum" der. Yani uyumadığını ifade eder ki, bu, *kendini bilmeyen uyuyan insanın tepkisini* gösterir. Çünkü uykudaki insan uyanışını der uyuyorum dese zaten işin en önemli yanını halleder. Zira, kendisine karşı samimidir ve bunun önemi çok büyüktür. Utnapiştim, kendisi de bu yollardan geçtiği için Gilgameş'in uykuda olduğunu bildiğinden, uykuda geçen her gün için bir somun pişirtmişti. Gilgameş, sonradan bu somunları görünce morali bozulur, üzülür. Utnapiştim bunun üzerine, vazifelilere son bir arınma işleminin yapılmasını ister.

Gilgameş bizlerin, yani biz beşer varlığının en büyük bir özelliğinden söz ediyor ve yol gösteriyor. İnsanın kibirli, cahil ve duygusal olduğunu, kısaca nefsa-

nı olduğunu ve gerçek benliğini örten maskelerin atılması gerektiğini şart olan birer unsur olarak ortaya koyuyor. Destanda görüldüğü gibi cahil nefsi, insanın karşısına ormandaki ağaçlar ve canavarlar şeklinde çıkıyor. Gilgameş bunların üstesinden geliyor. Kahramanımız, yukarıda özetini aktarmaya çalıştığımız destandan da anlaşılacağı üzere birkaç aşamalı mücadeleyi başarmıştır. Günümüzde bu tatbikatın adına NEFSANİYET MÜCADELESİ denir. (Nefse muhalefet-nefis denetlemesi-kendini bilme çalışması) Tüm öğretilerin işaret ettikleri husus, nefis mücadelesidir. Hz. Muhammed başka türlü ifadeyle bu mücadeleyi işaret etmiştir. Bir muharebe sonunda dönüştü söylediği gibi: " ...Küçük cihat bitti, artık büyük cihat başlıyor." İnsanlık artık bu seviyededir.

Cihadın büyüğünü yapabilecek, hiç olmazsa bu uğurda samimiyetle çaba, cehit sarfedebilecek) olan beşer, her devirde olduğu gibi, bu devirde de devrenin nasibi olan bilgiyi başarısı oranında alabilecektir. Vaad budur. Yeryüzünde hiç bir öğreti yoktur ki bunun tersini savunsun.

O zaman denebilir ki, bu mücadele nasıl olur veya eskiler bunu nasıl başarmışlardır? Nedir Gilgameş'in Dağı ve bu dağdaki mücadelenin aslı? Öncelikle, madem mücadele yapılıyor, çabacehit sarf ediliyor, madem büyük cihat'ın yapılması isteniyor, o zaman bize düşen görev gösterilen yolda-istikamette gitmek, uğraşmaktır. Binlerce yıl önce Gilgameş, bu içsel serüveni tam anlamıyla yaşamış ve bu TATBİKAT'ın nasıl yapılacağını bize kadar ulaştırmıştır.

Gilgameş, nefsanîyet mücadelesine başlamadan önce, tamamen dışa dönük bir yaşamın her türlü tutsaklığı ile yaşayıp duruyordu. Birgün, bu tür mücadelede ilk hızı, itilimi verecek olan, can ve mücadele yoldaşı Enkidu'yu görüyor. Enki-
(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

du, kendi içsel yoiculuğunu, nefsanı mücadelesini daha önce kazanmış bir kimse idi. Gılgameş'a nefis mücadelesinin nasıl yapılacağını, insanın tutku ve takımlarının yine aynı insana (sahibine) nasıl güçlük ve zorluk çıkaracağını, engelliyecğini, ayrıca, ülkenin (varlığın) huzura kavuşması için bir öğretmene, (usta, mürşit, yol gösterici, vicdan) ihtiyaç olduğunu açıklıyor.

Gılgameş'in mücadelesinin birinci aşaması olan nefsin temizlenmesi, bu yolun başlangıcıdır ki, kalbin tasviyesinden (sıfırlanmasından) önce gelir. Destan'da Gılgameş'in iç dünyasında, kendi duygu ve düşüncelerin *yedi aşamada* (yedi silahlı) *yedi merkezin* (şakra'nın) uygun ve dengede çalışmasını temin edecek şekilde mücadelesinden başarı ile çıkışını anlatıyor. Belli bir aşamadan sonra Gılgameş bundan sonraki arınmayı mürşidi olmadan yapabilecek aşamaya geliyor ve yola tek başına çıkıyor. Çünkü yolunun üstünde zaten birçok yol gösterici varlıklar vardır.

Daha sonraki aşamada, artık her eprövde yalnızdır. Kendi benliğine doğru her atılımda, her yaklaşımında karşısına çıkan engelleri tek tek aşıyor. Tüm ağırlıklarını atmaya çalışıyor ama bir yere kadar, yine de az da olsa eksikler kalıyor, üstündeki elbise bir başkasının (aslan پوستu) olduğu yine de belli. Yani safra atmakla bitmemiş. Zaten ne kadar sıyırılırsa sıyırılın, beşer her zaman beşerliğini muhafaza ediyor.

Tam manası ile uyanmışlık-ölümsüzlük ancak Kâmil'lerin olacağından, beşer yine beşerliğini yaşayacaktı ve nitekim Gılgameş de geri dönmeye önce Utnapiştım'in kendisine verdiği gençlik otunu bir yılanla kaptırır. Böylece insanlığın ÖLÜMSÜZLÜK tutkusu bir defa daha gelecek nesillere yol göstermek üzere tabletlere geçmiş olur.

Bundan böyle, insanın gerçek amacı, Yukarı'nın isteği ortadadır. İnsan nefsinin islah etme gayretini gösterecek. Dünya malı benliklerini tanıyacak ve uslandıracaktır. İşin doğrusu insanın benliklerden her hangi birine rastgele bir şekilde değil de bilerek, kısmen de olsa idrak ederek tavır almasıdır. Yani, taraf tutmak icap ediyor. O zaman biz de ağırığı bir yöne, tıpkı bizden önce bizlere ışık tutanların yolundan giderek vermeliyiz: *Vicdanı benliklerle bir olup, nefsanı benliklere tavır almalyız.* Çünkü, bu, alternatifi olmayan bir durumdur. Mücadele nefse karşı veriliyorsa, vicdan yol göstericimiz olmalı, ona uymalyız. İnsanda (beşer varlığında) NEFS olduğu gibi, düalite icabı onun karşısında da VİCDAN SESİ vardır ki, bu ses yukarı'nın sesidir, SAHİB' in, KALB'in sesidir, ÖZ BENLİĞİN sesidir. İnsanoglu zor bir yükün altına girmiştir. Hedef de belli olduğuna göre, yazgıyı değiştirmek gibi bir hayal yemince, belirli olan yöne doğru, yani, vicdan sesine doğru sabır ve çabayla ilerlemek, sonsuz tekâmül yolculuğunun bir basamağını daha başarı ile atlamak zorundayız.

Ruhsal İdareci Mekanizma binlerce yıldan beri beşeriyete sayısız yollardan bilgiler vermektedir. Devre-devre iletilen bilginin yoğunluğu, içeriği ve kapsamı değişmektedir. Bilgi, açık veya kapalı, dolaylı veya dolaysız yoldan daima aktarılmış ve aktarılacaktır.

Halen yaşadığımız son devrenin icabı olarak verilen bilgilerin özellik ve içeriği de kendine has bir yapıya, titreşime sahip bulunmaktadır. Ve de beşeriyeti hızla belli bir yön tayinine ve istikamete sürüklemektedir. Ruhsal İdareci Mekanizma'nın yön tayinine ve istikametine güvenmeliyiz ki, VERİLEN bilgiler, tatbikat sahasında işe yarasan, varlık gerçek KULLUĞUNU yaşayabilsin.

ÇAĞLAR BOYUNCA

UZAK GEÇMİŞTEKİ ZİYARETLERİN İZLERİ

Çev.: Selman GERÇEKSEVER

Geçmiş tarihin en eski devirlerinden beri, dünya insanı gözlerini gökyüzünün derinliklerine dikerek, bir türlü ulaşamadığı uzaklıkların ötelerinde neler olup bittiği hakkında bir anlayışa varmak istemiştir.

M.Ö. 600'lerde Milet'li Tales ve öğrencisi Anaximander öteki dünyaların mevcudiyeti hakkında sözler etmişlerdi. Çok eski Yunanlılar, dünyaya benzer pek çok kürelerin bulunduğu fikrine yatkın bulunuyorlardı, ama bu tür düşünenler zamanlarının dinsel kuruluşları tarafından tepkiyle karşılanıyorlardı. Dinsel çevreler bu katı tutumlarıyla da yetinmeyerek; dünyanın, evrenin merkezi ve Tanrı'nın biricik sevgili gezegeni olduğunu öğretmeye çalışıyorlardı.

Bu olumsuz karşı koyaşa ve insan zihninin gelişimini engelleyen katı tutuma rağmen, dünya insanı gökyüzünden gözlerini indirmemiş ve merakla, devamlı olarak araştırmaya devam etmiştir. Yunanlı filozof Democritus, "Maddenin atomlardan yapıldığını" söylemişti: Gözle görülmeyecek kadar küçük, parçalanamayan, ebedi parçacıklar. Dünya da bu atomlardan yapılmıştı. Uzay ve zaman sonsuz olduğuna ve evrende bu atom yığınları/toplulukları devamlı hareket halinde bulduklarına göre, değişik gelişim düzeylerinde olmak üzere bu dünyalardan sonsuz sayıda neden bulunmasın?

Democritus'un bu görüşleri Romalı

Lucretius tarafından da desteklenmiş ve 350 yıl kadar sonra, "Evrende hiçbir şey tür olarak biricik değildir." şeklinde yazmıştır. Democritus ve Lecretius tarafından öne sürülen bu teoriler birçokları tarafından kabul edilmiş olmasına karşın, Yunan dinsel görüşü ve Plato'nun dünyayı merkez alan evren görüşü, o zamanların yıldız gözlemcileri -uzay bilimcileri- tarafından daha yaygın olarak benimsenmişti.

Hıristiyanlığın ilk günlerinde, dünyanın benzerlerinin olabileceği fikri çok yadırganır halde değildi. İncil'deki tüm âyetlerin dinsel açıdan yorumlanmasına rağmen, bu kutsal kitap yine de UFO'larla ilgili ziyaretler konusunda iyi bir kaynaktır.

UZAK GEÇMİŞTEKİ ZİYARETLERİN KAYITLARI İNCİL'DE DE BULUNMAKTADIR

Genesis 28:12'de Jacob'un göklere doğru uzandığını gördüğü bir merdivenden söz edilir. Bu, eski uzay çağı ulaşımının iyi bir örneği olabilir. "Dünya üzerinde duran bir merdiven vardı. Bir ucu göklerde, öteki ucu dünya üzerinde. Tanrı'nın melekleri bu merdivenden inip çıkıyorlardı. "UFO'ları bilimsel bir yaklaşımla ele alan Prof. Carl SAGAN, Jacob'un bu anlattıklarının açıklanabilir nitelikte olduğunu bildirmiştir (The Cosmic Connection) ve bunun aurora bolaris (kuzey ışığı, arora) olabileceğini ifade etmiştir. Fakat bilindiği gibi, bu olay Kuzey ve Güney Kutuplarına yakın bölgelerde izlenen bir atmosferik olaydır. Bununla birlikte Jacob'un merdiveni yine de "Jacob'un merdiveni" olarak kalacaktır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Birçok insan peygamber Ezekiel'in vizyonunun bir UFO gözlemi olduğunu söylemiştir. Bu olayda bir Ufo yere inmiş bazı UFOnotlar içinden çıkmıştır. (Bu konuda ayrıntılı bilgi için bakınız: PLANET, Cilt:1, Sayılar: 7,8)

Vita Karoli isimli eserin yazarı ve Charlemagne'in sekreteri olan Alcuin, eserinin ikinci bölümünde, 810 yılında Charlemagne'nin Aachen'den uzaklarda bulunduğu sırada gökyüzünden yere doğru şimşek gibi inen büyük bir kürenin gözlemini yaptığını yazmaktadır. Söz konusu cisim doğudan batıya hareket etmişti. Cisim o kadar parlaktı ki Charlemagne'nin adı ürkererek sürücüsünün yere düşmesine neden olmuştu.

PARLAK İNSANIMSIZ VARLIKLAR

Başka bir gözlem raporu Hint kökenli olup, 18.ci Y.Y. 'a aittir. Burada "parlak insanimsız varlıklar" küçük tüplerle insanları paralize edebilmişlerdir. Buna benzer birçok Hint esatiri nesilden nesile, kabileden kabileye günümüze kadar gelmiştir. Bu nedenle bir folklorcu için olayların tarihini kesin olarak belirlemek hemen hemen olanaksızdır. Bununla birlikte bu efsanelerin içinde bir tanesi vardır ki, sadece bunun, ilk Hintlileri dünya dışı varlıkların mevcudiyetine inandırmış olduğu söylenebilir: Ünlü Yıldız Koca masalı. Bu masalda teraslarının üzerinde, açık havada biri parlak, ötekisi o kadar parlak olmayan iki yıldız bakarak uyuyakalan iki Hintli kızdan söz edilir. Her ikisi de bu yıldızlarla evlenmeyi dilemişlerdi. Gerçekten de bu iki kardeş uyandıklarında, kendilerini-biri parlak, genç, ötekisi sönük yaşlı yıldızla evlenmiş olarak bulurlar. Evleri gökyüzünün ötesindedir ve dünyadan görülmeyecek kadar uzaklarda değildir.

Birçok Hint ve Yunan esatirlerinde olduğu gibi, Güneşe, Aya ve görünen öte-

ki yıldızlara şahsiyetler verilmiştir. Yani bunlar birer varlık olarak kabul edilmişlerdir. Bu bakımdan dünya dışı hayat konusu, toleransla karşılanmış, oradakilerle görüşme olanakları düşünülmüştür.

Kanada da çıkan "Tepside" isimli dergide, bir Paiute Reisi olan Mezzalima'nın anlattıkları yayınlanmıştı: Adı geçen reis, Kuzey Amerika Yerlilerinin nereden geldikleriyle ilgili bir soruya: "Yerliler gökyüzünde büyük Ruh Gitche Manitau tarafından yaratılmış, buraya dünyaya, büyük bir kış içinde, yaşayacak bir yer bulmaları için gönderilmişlerdir. O, dünya üzerinde burayı keşfetti ve yerlileri bu topraklara yerleştirdi. Kendilerine toprakları akıllıca kullanmaları, doğal kaynakları kötü bir şekilde kullanmamaları öğretildi."

Yüzyılımıza daha yakın zamanlarla ilgili bir gözlem, Frank Edwards'in 'Flying Saucers-serious Business' isimli eserinde anlatılır: Olay 19 Nisan 1897 tarihinde Alexander Hamilton'un çiftliğinde (Le Roy, Kansas) geçmiştir. Adı geçen kaynakta belirtildiğine göre, olay, Hamilton'un ağzından şöylece anlatılmaktadır: "Geçen pazartesi akşamı, 10.30 sularında hayvanların bulunduğu yerden gelen gürültülerle uyandım. Hayvanlara saldıran bir buldog olabileceğini düşünerek dışarı çıktım. Kapıyı açar açmaz, o kadar şaşırılmışım ki... Zira hayvan sürümün üzerinde, havada asılı gibi duran hava gemisi bulunuyordu. Çok geçmeden onun hayvanlara doğru alçalmakta olduğunu fark etmekte gecikmedim. 600-700 feet (bir feet yaklaşık 30 cm.) kadar yükseklikte sığırların üzerinde durdu.

Bu sırada Hamilton oğlunu çağır-
mış, ikisi birlikte ellerine geçirdikleri baltalarla, olay yerine yürümüşlerdi. Hamilton tanımlamasında söz konusu 300 feet boyunda, püro biçiminde bir nesne

(Devamı sayfa 47 'de)

Vicdan Muhasebesi

Erol ERDOĞMUŞ

Merhaba... "İncelediğiniz konuyu" diyor Lord Kelvin, "Ölçebiliyor ve rakamlarla ifade edebiliyorsanız; bu konuda bir şeyler biliyorsunuz demektir. Eğer ölçemiyor ve de rakamlarla ifade edemiyorsanız, bilginiz güven verici değildir. Bu durum bilginin başlangıcı olabilir, fakat düşüncelerinizde bilim düzeyince yükselmiş sayılmazsınız."

Nedir ölçme? Bir niceliği ölçmek, onu aynı cinsten bir başka nicelle mukayese etmektir. Uzay, doğrudan doğruya ölçülebilen biricik büyüklüktür. Zaman hareket, kuvvet vb. uzay yardımıyla ölçülebilir. Her tür ölçme, sonunda bir cetvelin ya da derecelenmiş kadrannın okunmasından başka bir şey değildir.

Yalnız başına uzay bize sadece. "Eşit, Daha Büyük, Daha Küçük" değerlerini verebilir. Ne kadar büyük? Ne kadar küçük? İşte bunu bildiremez. Uzay doğrudan doğruya ölçülebilen büyüklük olduğu gibi; rakam da ölçülebilen büyüklüktür.

Sayı kavramını bütün genişliğiyle inceleyerek, eski ve modern matematikçilerin çalışmalarını gözden geçiren F r e g e'ye göre: "Sayılar, genel deyimlerin ya da genel somutlamaların özelliğidir. Örneğin, Dünyanın Uydu'su devimi, tek obje olan Ay hakkında kullanılır. Çünkü Dünyanın Uydusu 1'dir. Burada sözkonusu olan 1 sayısı, Ayın bir özelliği değil, Dünyanın Uydusu genel deyiminin özelliğidir." Böylece sayı kavramının, tümdengelen (dedüktif) bir kavram olduğu; tümevaran (endüktif) bir kavram olmadığı görülüyor.

Bu nedenle bütün genel deyim ve somutlamalarımız, ya da sayılarımız; o

konulardaki işlem ve kaplam anlayışımızla bağıntılı bir göreceliktir. Mukayeseler yaparken, kesinlikler yerine yaklaşıklıkla başvurmamız zorunludur. Çünkü Mutlaklık bizden, bizim gibi sınırlı olan ve sınırlarını genişleterek tekâmül edenlerden çok ve çok yüce, ulaşılması mümkün olmayan bir kavramdır. Mutlaklık bize bilinememektedir. Bizce bilinebilen, sadece ve sadece orantı'lardır. Bu nedenledir ki, bilimlerimiz mukayeselerden kaynaklanır. Mukayeselerin aklın diliyle ifadesi ise, matematiktir.

Modern Fizikçiler, Evrenin esrarlı bir biçimde matematik ilkelerine göre işlediğini kanıtlamaktadırlar. E i n s t e i n gibi teorisyenlerin, doğa kanunlarını denklemler kurarak bulmaları, Evrenin matematik şaşmazlığıyla mümkün olabilmektedir. E i n s t e i n; "Nasil oluyor da, deneyden bağımsız ve sırf insan düşüncesinin ürünü olan matematik bilgiler, realiteye bu kadar uyabiliyorlar?" diye sorarak, zihinle dış Evren arasındaki mevcut uyuma karşı hayranlığını gizleyememiştir.

Siz, biz, hepimiz Evrenin birer parçası değil miyiz? Psişimiz niçin esrarlı bir biçimde matematik prensiplerine göre işliyor olmasın? Spiritüalist teorisyenlerin, psişik olayları; matematik denklemler kurarak, ya da doğada halen uygulanmakta olan matematik denklemlere uyarlayarak araştırmaları neden mümkün olmasın?

Spiritüalist deyim ve somutlamalara uyarlanacak matematik modeller, zekânın bu konularda analiz yeteneğini geliştirecek, onda düzen ve uyum duygusunun kökleşmesini sağlayacaktır. Matematik

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

modellerin sistematik olarak spirtüel alana uyarlanma denemeleri, psişik olayların ve kavramların matematik tezgâhından geçirilmeleri; bir araştırma yöntemi olmalıdır.

Psişik konularda matematik modellere dayandırılabilen hipotezler kurulmalıdır. Hipotez, olayları daha kolay anlamaya yardım eden; fakat henüz doğru veya yanlış olduğu bilinmeyen geçici bir açıklama, bir kanun taslağıdır. Tek olayın bile hipoteze uygun olmaması, o hipotezi yıkmaya, geçersiz kılmaya yeter. Bu durumda değişik matematik modeller denenmeli, en uygun model bulununcaya kadar devam edilmelidir. Evrenin matematik şaşmazlığı gereğince; herhangibir plânda uygun veya yaklaşık olarak uygun bir modelin bulunması, gözlemcinin göreciliği çerçevesinde zorunludur.

Bu giriş'ten sonra, izninizle konumuzda odaklaşabiliriz. Nedir vicdan? Vicdan; kişiyi kendi davranışları konusunda bir yargıya varmaya iten, dürtten bir duygu'dur. Vicdan insanda doğuştan mı vardır? Yoksa sonradan mı edinilmektedir? Spirtüalist anlayış, vicdanın doğuştan geldiğini kabul eder. Materyalist anlayışa göre vicdan, insanın içinde bulunduğu toplumsal koşullarla belirlenmiş görgü ve bilgisinin sonucunda; sonradan oluşur.

Materyalistler kanıt olarak, yaşlanmış ana-baba'ları öldürmenin erdem sayıldığı Eskimo toplumunu gösterirler. Eskimo toplumunda, yaşlanmış ana-baba'sını öldüren kişinin vicdanı sızlamaz. Tersine, ödevini yerine getirmenin mutluluğu için dedir.

Kanımcı, vicdanın yukarıdaki tanımının da zorunlu kılacağı sonuç; vicdanın doğuştan geldiğidir. Çünkü, kişi içinde bulunduğu çevrede, ilkin bir davranışta bulunmalıdır ki, onu bu davranışı konusunda bir yargıya varmaya iten; dürtten kendisinin benliğinde önceden mevcut olması gereken duygu, harekete geçebilsin

Davranışın vuku bulduğu anda böyle bir yargılama yapılamayacaktır. Kişi kendi davranışlarını yargılayabilmek için, kendi kişisel vicdan birikimini tamamlayınca kadar bekleyecekse; içinde bulunduğu çevrede kendi psiko-sosyal varlığını nasıl tutundurabilir? Varlığını nasıl sürdürebilir?

Vicdan, bilinç varsa vardır. Bilinç; duyuş, düşünüş, davranış üçlüsünden oluşur. Duyuştan yoksun olan, düşünüş-davranış bilinçli değildir. Düşünüşten yoksun, duyuş-davranış bilinçsizdir. Davranıştan yoksun olan, duyuş-düşünüş de bilinçli değildir. Materyalist görüşün önesürdüğü vicdan oluşumunda, sadece kişinin davranışı vardır. Bu davranışı yargılayacak düşünüş ve yönlendirecek duyuş yoktur. Dolayısıyla, bu yolla vicdan oluşumu mümkün değildir.

Aslında, herhangibir ortamda kendinde önceden mevcut duyuş, düşünüş, davranış yeteneğini sonradan edinmemiş, doğuştan getirmiştir. Çocuğun düşe kalka öğrendiği yürüme yeteneği değil; kendisinde önceden mevcut olan yürüme yeteneğini, ortama uygulayabilmesidir. İnsanoğlu; içinde bulunduğu ortamda maddi vakıa haline getirebildiği, kinetize edebildiği mevcut potansiyel davranış ürünlerini; yargılayıp değerlendirebilmesini sağlayacak potansiyel duyuş ve düşünüşünü, niçin doğuştan beraberinde getirmesin?

Yaşlanan ana-baba'yı oba dışındaki buz çölüne götürerek ölmeye bırakma şeklindeki Eskimo geleneğine gelince:

Ortaçağın aydın düşünürlerinden Petrus Abarardus (1079-1142)'a göre; günah eylemde değil, niyet'tedir. Niyeti kötü olmayan kişinin yaptığı iş kötü bile olsa, o kişi kötülük yapmış sayılmaz. Oysa, kötülüğe niyet eden kişi, o kötülüğü yapmaya fırsat bulamamış olsa bile, o kötülüğü yapmış sayılır

Niyet nedir? Niyet, bir konudaki olumlu ya da olumsuz duyuş ve düşünüştür. "Niyette duyuş var, düşünüş var; davranış yok. Öyleyse niyette bilinç yok" diyebilirsiniz... Bilincin duyuş-düşünüş davranış üçlüsünün bileşiminden oluştuğu kuşkusuzdur. Ancak bu üçlünün öğelerinin tamamen statik, tamamen dinamik; kısmen statik, kısmen dinamik bir bileşim oluşturabilecekleri de gözönünde bulundurulmalıdır. Duyuş-düşünüş-davranış üçlüsünün tüm öğelerinin ulaşılabilirdiğince statik (hareketsiz) olmasına; konsantrasyon denir. Üçlünün öğelerinin tamamının dinamik; ya da bir kısmının dinamik, bir kısmının statik olması güncel yaşantımızı gereğidir.

Niyet, bilinçteki duyuş-düşünüş yeteneklerinin dinamik; davranış yeteneğinin statik olması halinde oluşur. Eğer öğelerden herhangi biri; statik ya da dinamik olarak bilinçte mevcut değilse, işte o zaman bilinçsizlik vardır. Bu nedenle niyet; dinamik duyuşlu, dinamik düşünüşlü ve statik davranışlı bir bilinç ürünü olarak, kişinin tekâmül düzeyi doğrultusunda oluşur. Kişi, niyetinden sorumludur. Olumsuz niyetini olumlu hale getirmekle, olumlu niyetini geliştirmekle yükümlüdür.

Olumlu ve olumsuz sorumluluklarımızın hesabını nasıl yapalım? Muhasebesini yaparak... Çünkü bir şeyin muhasebesini yapmak, o şeyin olumlu ve olumsuz yönlerini gözden geçirerek bir yazgıya varmak; durum muhakemesi yapmaktır.

Vicdan muhasebemizi nasıl yapalım? Önce kendimizi, kendimize hasım alalım ve vicdanımızı rahtsız eden kusurlarımızın eksiksiz bir listesini çıkaralım. Listedeki kusurlarımızın her birini, birer kağıdın başlıklarına yazalım, altlarını toplama çizgisiyle kapatalım. Çizginin altına "Tarih", "Olay", "Puan" sütunları açalım. Bu hazırlığı tamamladıktan sonra, kendimize şunu soralım:

Puanlamayı nasıl yapacağız?

Genelde 3 kategorili değerlendirme yaparız. Herhangibir şey bizim için a z'dür, o r t a'dır, ç o k'tur; y a da k ü ç ü k'tür, t a m'dır, b ü y ü k'tür. Başka kelimelerle söylersek; minimum'dur, medium'dur, masimum'dur. Biz bu 3'lü değerlendirmeye 4. öğeyi katalım: (Az, orta, çok, en çok), (küçük, tam, büyük, en büyük). (minimum, medium, maksimum, maxmaksimum).

Böylece 4 basamaklı sınıflandırma skalamızı kurmuş olduk. Şimdi sıra bu skalayla, ondalık birim içinde değerlendirerek rakamlamaya geldi. Skalamızı, toplamları 100 olan ondalık birimde; ikişer ikişer büyüyen 10 sayıya, (1-3-5-7-9-11-13-15-17-19-100); büyüklük sırasıyla dağıtalım:

1. Kategori:

Az/Küçük/Minimum:

- 1 (Minimumda minimum)
- 3 (Minimumda medium)
- 5 (Minimumda maksimum)

2. Kategori:

Orta/Tam/Medium:

- 7 (Mediumda minimum)
- 9 (Mediumda medium)
- 11 (Mediumda maksimum)

3. Kategori:

Çok/Büyük/Maksimum:

- 13 (Maksimumda minimum)
- 15 (Maksimumda medium)
- 17 (Maksimumda maksimum)

4. Kategori:

En çok/En büyük/Maxmaksimum)

- 19 (Maxmaksimum)

Olumlu niyet ve davranışlarımızı, niyet veya davranış olduklarını belirterek -1 ile -19; olumsuz niyet ve davranışlarımızı da, niyet veya davranış olduklarını belirterek -1 ile -19 arasında puanlayarak; artısı ve eksisiyle ilgili kağıtlarına sütun sırasıyla altalta yazalım. Zaman zaman ara toplamlarını alarak kendimizi kontrol edelim: Neredeyiz? Nerede olmalıyık? Allahaismarladık...

Alışmış Kudurmuştan Beterdir

Mehmet SANCAR

(Konferans Özeti)

Bu sözün, kızgınlık ifade etmeyen benzeri şöyledir:

"Kişi, yedisinde neyse, yetmişinde de o'dur." derler...

Şurası bir gerçek ki, her iki söz de birer değişmezliğin anlatımıdır. Müspetten çok; hoş gitmeyen, pişmanlıkların kovaladığı menfi alışkanlıklarımızın değişmezliğini anlatırlar...

Kendimizi, tarafsız bir gözle incelemeye çalışırsak, görürüz ki, müspet; iyi dediğimiz alışkanlıklarımız, aklımızın, bilgimizin, irâdemizin eseridir... Kötü, menfi dediğimiz alışkanlıklarımız ise; akılsızlığımızın, cehâletimizin, irâdesizliğimizin sebep olduğu aczimizin, bencilliğimizin, kolay terkedilmez tutkularıdır...

Her iki atasözü de genellikle bu menfi, terkedilmez gözüken alışkanlıklarımızı, kötü huylarımızı vurgulamak için söylenegelmiştir. Ama biz, bunun dışına çıkıp; müspet-menfi bütün alışkanlıklarımızın, spiritüel olarak ne anlama geldiği üzerinde durmağa çalışacağız.

Bunun en güzel ifâdesini, Hz. Muhammed dile getirmiştir:

"Bugün kıldığın namaz, dünküne benziyorsa, namaz kıldın sayılmaz." Demiş!

Müspet olsun, menfi olsun, bütün alışkanlıklarımız, sonuç itibariyle otomatizmaya girmiş davranışlarımız demektir. Halbuki tekâmül demek, otomatizmadan çıkıp; şuuru, iradeli, idrâklı adımlar atabilmektir. Yani hedef, otomatizmayı yenmek ve şuurlanmaktır...

Biliyorsunuz: Kuduracak duruma gelmiş bir insanın, bir hayvanın, artık değiştirilemez olan akibetini önlemek mümkün değildir...

Genellikle insanlar, temel eğitimi (yani temel alışkanlıklarını), doğdukları andan okula gidebilecek yaşa gelinceye kadar edinmiş olurlar... Çocuk, doğuştan getirdikleriyle kendini eğitebilecek bir yapıya sahipse; bu temel alışkanlıklarını ıslah edebilir, geliştirebilir. Yani, kendi kendini yetiştirebilir... Fakat doğuştan kendini yetiştirmeye ehil değilse; yedi yaşına gelinceye dek edindiği temel alışkanlıklarını, yetmişine de gelmiş olsa, genellikle terketmiş olamaz... Ve büyük bir çoğunlukta, genellikle böyledir...

Halbuki insanın her gün kendini yenileme çabası içinde olması gerekir. Tekâmülün amacı budur. Hz. Muhammed de, o hadisiyle bunu kastetmiştir. Çünkü namaz da ruhsal tekâmülün bir aracıdır...

Nefis denetiminin, giderek rikkate dönüştürülmesinden de amaç budur. Yani kişi, iktidarı nispetinde, attığı her adımını, öncesinden sonrasına kadar izleyecek; denetimini yapacak; yanlışını düzeltip, eksikliğini gidermeğe çalışacaktır. Otomatizmayı yenmenin yolu, bilerek bilgilenmeğe cehdetmektir..

Toplumun genel yargısına göre iyi huylar edinmiş, daha doğrusu topluma zarar vermeyen insanlar için, "Kimsenin etlisine, sütlüsüne karışmaz; iyi insandır." denir. Yolu açık olsun!.. Orhan Veli KANIK, bu tipler için şöyle demişti:

"Suya, sabuna dokunmazmış!.. Pise bak!.."

Muhakkak ki, başkalarına zarar vermemek esastır. Ama, başkalarına yarar sağlamak da esastır. "Almadan vermek Allah'a mahsustur." derler ama; O bile sinayı bizi görmeden bir şey vermiyor!..

Kendi üzerimizde açmaz durumlar yaratan alışkanlıklarımız, müspet de olsa tekâmülümüze engeldir. Hele menfi ise, bu engel, kat kat demektir!...

Kendimizi yenilemek; mümkün olduğu kadar otomatik davranışlardan, yani her türlü alışkanlıklardan, kurtulabildiğimiz kadar kaçabilmektir. Bu yoldaki başarımızın ölçüsü, kendimizi yenileme, geliştirme gücümüzü gösterir...

Alışkanlıklarımızın üstesinden gelmeden rikkat halini yaşamak mümkün değildir. Çünkü alışkanlıklarımız, rikkati engeller...

Düşünelim bir kez: Attığımız her adımı, başından sonuna kadar denetleyeceğiz!.. Halbuki bütün adımlarımızın atılışı otomatiktir (Yani alışkanlık halindedir)...

Bu, ne demektir? Düşüncelerimizin, adımlarımızı sonuna kadar götürmesidir. Böyle bir başarı, adımlarımızın, düşüncelerimize uydurulmasıyla mümkündür...

Bedensel yapımız, maddeyle ilgili olduğundan, yani maddesel olduğundan, âtâlete çok meyyaldır. Çünkü madde âtıldır...

Alışkanlıklarımız da -zorlamazsak- bu âtâlete ayak uydurmuş bir halde sürüp gider. Çünkü alışkanlıklarımız (onları yenileyemiyorsa), önce zihinsel, sonra duygusal ve dolayısıyla bedensel âtâlet demektir...

Halbuki değişmek, gelişmek zorundayız. Tekâmülün gereği bu...

Alışkanlıklara istidatlı bedeninin her türlü keyfine tâbi olursak; ne kendimize, ne de çevremize yararlı kişiler olamayız. Bu yüzdendir ki, çoğunluk itibariyle toplumlar, birbirlerine, yarardan çok, zarar veriyorlar...

Alışkanlıklarından çok, düşünceleriyle hareket eden insanlar çoğunlukta olabilseydi; acaba dünyamızın çehresi, böylesine kapkara olur muydu!..

Attığı her adımı, başından sonuna kadar izleyebilen insanların düşüncelerinin karanlık, çıkarıcı olması mümkün değildir...

Bu tür insanların çoğunlukta olması demek, insanlığa yarar sağlayan insanların, yani muktedir insanların çoğunlukta olması demektir. Bu hal ise, akli bir. Vicni bir, düşüncesi bir, aynı yolun yolcusu insanların, insanlığa hâkim olması demektir ki, şu anda, ufukta gözükmeyen de budur!..

Kürsü edebiyatı, yerindedir: Açları doyuran, çıplakları giydiren, kendi kendine yeter hale getirmeye çalışan düşünceler bolluكتadır!.. Ama tatbikata gelince, bu bolluğun yüzdebiri dahi tahakkuk ettirilemez: Tatbikata konulabilenler, söylenenlerin yüzdebirdir (açları doyurma çabalarımız da, çıplakları giydirme çabalarımız da; bunların yerlerine ulaştırılmaları da hep yüzdebir civarındadır!)

Yeryüzünde insan, iki türlü yaşar: Çoğunluk, bedeninin keyfine tâbi olarak yaşamaktayız. Pek az miktarda da bedeninin keyfine tâbi olmama çabamız mevcuttur. Bu iki türlü yaşamaktan birincisinin daima baskın olma nedeni, muhakkak ki, cehâletimizdir. Çünkü ikincisi için pek az olan çabamız da bu cehaletten dolayı pek az-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

dır. Bedenin keyfine tâbi olmama gayretimizin temelinde yeterli bilgi yoktur ki, dîrenmelerimiz yeterli ve de başarılı olsun. Doymak bilmeyen bedensel arzularımızın önünde engel olarak nedeni, niçini bilinmeyen; daha doğrusu bilinmek için pek çabaya gerek görülmeyen), toplumsal, dinsel, yöresel yasalar vardır. Yani bir arada barınabilmemizi, birbirimizi yemeden yaşayabilmemizi, bu kurallara borçluyuz!..

Bu kurallara, "AHLAK" diyelim, "Şeriat" diyelim... Ne dersek, ne diyebiliyorsak, onu diyelim: Sonuç itibariyle tümü, alışkanlıklarımızı, yani kudurmuşluğumuzu önlemeğe çalışan katı kurallardır. Bu kuralların uygulanmadığı bir dünya düşünelim: Asıl KAOS, herhalde budur!..

Beden, müspet yönde de, menfi yönde de alışkanlıklar kazanmaya pek yatkındır. Ahlâk ve şeriat kuralları, bu yatkınlığını, müspet yönde kullanarak; bedenî, kendine ve çevresine zarar vermemesini; yarar sağlamasını sağlamağa çalışır. Başarı oranı ise meydana bakıp, yüzdesini tayin edebiliriz!... Herhalde umulan kadar yüksek olmasa gerek!..

Yani kurallar, önce birbirimizi yemeden bir arada yaşayabilmemizi sağlamağa çalışıyor ki, niçin bir aradayız, niçin buradayız; düşünmeğe fırsat bulalım.

Uyanma çabası budur. Sınırlı bir ömrü, üstün olduğumuzu iddia ve kabul ettiğimiz hayvanlardan farklı yaşamak zorundayız. Bu farklılığımız, bedenî keyfine tâbi olmayan bir iktidar sahibi olabilmemizdir...

Hz. İbrahim'in kıssasını hatırlatalım (El-- En'am Suresi 74-79.)

(Ziya KAZANCI ve Necip TAYLAN'ın hazırladıkları Türkçe Kur'an'dan)

"74. İbrahim, babası Azere: "Putları mı Tanrı ediniyorsun? Ben, seni ve kavmini, apaçık bir sapıklıkta görüyorum." demişti.

75. Kuvvetle iman edenlerden olması için İbrahim'e, göklerin ve yerin melekûtunu gösterdik.

76. Onun üzerine geçe olduğunda, bir yıldız gördü. Bu, Rabbimdir, dedi. Yıldız batınca İbrahim: "Ben batanları sevmem." dedi.

77. Ayın yükselmekte olduğunu görünce, "Bu, Rabbimdir." dedi. Ay batınca İbrahim: "Eğer Rabbim hidâyet etmezse, ben delâlete düşen kavimden olurum." dedi.

78. Güneşin doğmakta olduğunu gördüğü zaman: "İşte Rabbim budur; bu, onlardan daha büyüktür." dedi. Güneş de batınca İbrahim: "Ey kavmim, ben sizin şirk koştuğunuz şeylerden uzağım.

79. "Ben yüzümü, gökleri ve yeri yaratana, hakka yakın ve bâtıdan uzak olarak yönelttim. Ve ben, müşriklerden değilim." dedi."

Hz. İbrahim de alışkanlıklarının kurbanı olsaydı, babası Azere'nin yolunda Göklerin ve yerin melekûtunu da hiç bir zaman göremezdi...

Göklerin ve yerin melekûtu demek, meleklerle ruhlar âlemi, bunların hükümlerinin demektir. Spiritüel anlamını bir yana bırakıp; sözlüklerimizdeki bu anlatımla yetinelim.

Hz. İbrahim, düşünen, araştıran bir kafa yapısına ulaşmamış olsaydı; göklerin ve yerin melekûtunu görebilir miydi? Bu görme, farketmedir. Gözleriyle gördüklerinin tefekkürüyle farkedilmesidir...

Göklerin ve yerin, bir sisteme bağlı olarak yönetildiğini düşünürken; gördüklerini izliyor; müşahede etmeğe çalışıyor: Geceleri hemen gördüğü o parlak yıldızın, gündüz olunca kaybolduğunu farkedince; onun da bu sistem içerisinde yönetildiğini

tefrik ediyor.

Keza o parlak yıldızdan büyük, Ayı ve daha büyük, daha parlak Güneşi de izliyor... Görüyor ki, bunlar da aynı sisteme tâbi...

Fakat izlemesi, inanması icâbeden bir doğru yol da gerekli... Göklerle yer, bir şaşmazlığın içerisinde, şaşmaz bir ahenkle yönetildiğine göre; bu yönetimin tek elden olması da şart diyor... Ve hidâyetin, bu tek elin yardımıyla kendisine ulaşacağına kanaat getirip, iman edip; tefekkürüyle kavramağa çalıştığı asıl Rabbine yöneliyor...

Neden tek Tanrı inancı elzemdir? Çünkü, bizim görebildiğimiz gökleri ve yeri yöneten tektir de, onun için: Bizim, bu tek kaynaktan beslenerek; bu kaynağın hizmetine girmemiz isteniyor da, onun için... Diyelim ki, gökler ve yeryüzü, bu tek kaynaktan yönetilmeseydi de; tek'e tâbi olmayan iki elden, üç elden yönetilseydi; bu şaşmazlık, bu ahenk sağlanabilir miydi?!

'Gökleri ve yeri yaratana ve hakka yakın olmak' demek, bu tek kaynağa yönelerek, hak etmemiz gerekeni yakalamağa çalışmak, yani hidâyete ermek demektir.

"Bâtıldan uzak olmak"sa, bu hak edişe engel ne varsa, hepsinden uzak olmağa çalışmaktır. Başta, tabii en kötü alışkanlıklarımızdan...

"Şirk koşmak", bu tek kaynaktan uzaklaşmaktır. Düşünebildiğimize dek bir yere ulaşabilmiş olsak da; önemli olan O'na dönük yüzümüz, yani hedefimiz, yönümüz olduğundan; er veya geç, ulaşmamız istenilen yere, seviyeye ulaşmamız mukadderimiz olacaktır...

Gerçek anlamda düşünebilen, müşahede edebilen, olayları izleyebilen, araştıran ve de deneyen bir insan için (alışkanlıklarıyla buña bir sınır koymadığı sürece), hakkı olana ulaşamamak, yani hidâyete erememek düşünülemez...

Peşin yargılarımızın kaynağı da (biraz düşünürsek, görürüz ki) alışkanlıklarımıza dayanır! Daha ötesini kabul edip; ya inandıklarımızı bozmak istemeyiz; yahut da sırça köşkümüzden olmak istemeyiz.. Yani hepsi, alışılmışların ayrılmamak tutkusuna bağlıdır...

Anlayabildiğimizden ötesine inanmamak, bu alışılmış inancımızı zorlayabilecek cehti gösterememektendir. Yani bir peşin yargının inancıyla, alışılmışın oltasında takılı kalmaktır. "İlmî nâmus yahut bilimsel dürüstlük" yalnız bilim adamlarında olması gerekli bir haslet değildir. Tek Tanrıya inanan her insanda bulunması gereken bir haslet de bu olmalıdır. Çünkü hidâyet, yani doğru yol yahut hakka yakın olmak, yükselmemiz gereken yere yükselinceye kadar meçhulümüzdür, izâfidir... Bu noktaya çıkabilen de dönüp bize bunu anlatamaz. Anlatabilseydi, sayılamıyacak kadar tarikatlar türemezdi. Örneğin, gerçek Şeyh, ulaştığı yere, müritlerini de çıkarmağa, dönüp anlatamadığı için, kendine özgü bir yolla uğraşır...)

İzâfi olana sınır koymak, onu değişmez kılmaktır ki, kişiyi bağlar, engeller. Her yolda bağımsızlık, kişi için daima tökezdir...

Tek Tanrıyı, değişmez seviyede buluncaya kadar yükselmeden bilimsel dürüstlükten ayrılmak, şirk koşmaktır; yani yoldan ayrılmaktır.

Uyanıklık, bir oltaya takılıp orada uyuyakalmamaktır...

Tek Tanrı İnancı, gerçek anlamda budur. "Ben, Tek Allah'a inanıyorum." demek, yeterli değildir. Bu inancın doğrultusunda, O'nu buluncaya, O'na kavuşuncaya, yani O'nu kavrayıncaya kadar yürümek, yükselmek gerek.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

"Tanrı aşkı, Allah Sevgisi" budur: Aşkın, sevginin amacı, dürtüsü, sevgiliye ulaşmaktır... Bu sevgili, Tanrı olduğuna göre; "Dönüşünüz Banadır." sözüne lâıyk olmak, bu dönüşü hak etmek gerekmez mi?..

"Hep Beni zikrederseniz"; "Hep Beni düşünürseniz, tefekkür ederseniz" anlamdadır ki, bu ikaz, "Bana ulaşabileceğiniz yolu, ancak ben gösterebilirim." demektir. Bunun için: "Bana, şirk koşmadan inanınız." diyor Daima...

Bırakalım kötü alışkanlıklarımızı; çok kıymetli sandığımız değer yargılarımızın dahi izâfi değerler taşıdığını düşünürsek; bizler için nasıl bir ayak bağı olduğunu daha iyi anlarız. Çünkü bizi, peşin yargıya bağlamış olur...

Değer yargılarımızdan sıyrılmak; onları bir kenara atıvermek, elbet kolay ve de hemen yapılacak doğru bir iş değildir. Bütün mesele, bu değer yargılarımızın ötesindekileri de yakalayarak, Tek olanı kavramağa çalışmaktır. Yani, bir değer yargımızı terketmek değil; onun bir üstündekini yakalayarak; bu yeniyi, eskisinin yerine ikame etmeğe çalışmak esastır...

"168. İnkâr edip kâfir olan ve zulmedenleri, Allah mağfired edici değildir. Ve onları bir yola da hidâyet etmez." (El-Maide Suresi, aynı Kur'andan.)

"149. De ki: "Tam ve kâmil hüccet-kanıt, Delil-Allah'ındır. Eğer isteseydi, hepimizi hidâyete kavuştururdu." (El-En'am Suresi, aynı Kur'andan.)

Yeryüzünde hepimiz, türlü şekillerde sınıyoruz... Kimin ne olduğunu, O'ndan başkası bilemez... Bize düşen, bütün sınanmalarımızın, Tek Tanrı İnancı doğrultusunda, peşin yargıya düşmeden, olabilmesini sağlamağa çalışmaktır...

Neden mağfired edici değildir onları? Neden bağışlamaz onları? Çünkü onların da aynı dönüşü sağlayabilmesi gerekli... "Dönüşünüz Banadır." ikazında, yeryüzüne indirilen insanın amacı ve kavli mevcuttur... Yapılması gereken bir işi görmüş; bu amacı tahakkuk ettirebilmek için, yeryüzüne inmeğe tâlip olmuş olan insanın, kavline sâdik kalması şarttır. Aksi halde oraya dönemez...

Sözlerimizin başından beri, "Alışmış kudurmuştan beterdir." derken; menfi bir alışkanlığın değiştirilemez hale geldiğini, yani kangren olduğunu belirtmek istedik. Ve daha da ileri giderek, saplanıp kaldığımız müspet değer yargılarımız için de aynı şekilde düşünebilmeliyiz, dedik. Kanıt olarak da, müspet olsun, menfi olsun, bütün değerlerimizin izâfi değerler olduğunu; izâfi olmayan değerlere ulaşmıncaya kadar mücadelemizin sürmesini belirtmeğe çalıştık. Ve bu mücadeleyi sürdürürken, Tek'e inanarak; Tek Tanrı inancından ayrılmayarak hareket etme zaruretiyi açıkladık. "Şirk" koşmanın bu yoldan sapmak olduğunu da vurguladık...

Şimdi, "şirk koşma" konusunda, Sadık Dostlarımızın önemli uyarılarını, birlikte anlamağa gayret edelim:

"..... Yanıldığımız nokta şudur: Bir hadise, kendinde bir, iki, üç, dört, beş, ilâhir... tertibinde maksatlar saklayabilir Bizim size anlattığımız şu idi: (A) hadisesi, içinde bulunduğunuz gerek ruhî, gerekse maddî iki saha arasında belirli neticeler verir. (A) hadisesi, sadece misâl olarak üç ana umdeyi ihtiva edebilir. Velev ki varlık, daha üstün bir tesir sahası içerisine dahil olsun; şuuru ile ve kıyası ile beraber orada bulunsun. Artık o (A) hâdise, bundan evvelki plândaki üç umdeyi muhtevi değil; onu terketmiş, yani hadise, başka türlü üç umdeyi ihtiva etmiş durumdadır. Demek ki, aşağıdaki üç umde, yukarıdaki üç umde değildir. Fakat bunu külliyen müşâhede ederseniz, altı umde görmüş olacaksınız. Ama bunlar iki bölüktür.

İşte igva dediğimiz hadisede varlık, bir üst plânda bulunmadan, o plân hak-

kında düşünüyormuş gibi hüküm vermektedir. Halbuki onun nasibi ve alabileceği yeğâne husus, (A) hadisesindeki ilk üç umdedir. Ne vakit ki, daha üst plâna geçer; orada, o hadisede mündemiç olan diğer hasseleri ve umdeleri de görebilir... Ama bulunduğu yerden, daha üstteki umdeler hakkında kıyasa ve tahayyüle giderse, o müşriktir..." (Sâdıklar,2/60 ve 61. sayfalar.)

Sâdıkların bize anlatmak istediklerini daha iyi kavrayabilmek için, bir örnek olayı ele alalım. Meselâ, her gün işittiğimiz veya tanık olduğumuz bir trafik kazasını düşünelim:

Bir taksiyle bir dolmuş, birbiriyle çarpışmış; üç kişi ölmüş, beş kişi de ağır yaralanmış olsun.

Bu olayın maddesel umdeleri nelerdir? Yani, olayı meydana getiren ve böyle bir olayın bir daha başımıza gelmemesi için dayanacağımız sağlam hususlar nelerdir? Diyerek düşünersek, hâdisenin oluş nedenlerini araştırırız... Ve görürüz ki, gecenin ıssızlığı ve yolun kimsesizliği ile cür'etlenen iki sürücüden birisi, ters yolu izlemeği yeğlemiş... Diğeri de yolu boş bulunca, aracının sağlayabildiği son hızla hedefine varmak istemiş... Birinin ters yol deneyi, diğerrinin aşırı hız hevesi, kaçınılmaz karşılaşmayı ve çarpışmayı doğurmuştur. Netice, mâlum... Burada, dayanılacak sonuç, yani maddesel umde, böyle bir olayı unutmuyarak; böyle bir ters yol deneyine ve aşırı hız hevesine kapılmamaktır...

Bu ders, sürücü olanların alacağı iki önemli derstir...

Bu iki araçtaki diğer kişilerin alacakları ders yok mudur? Elbet vardır: Olaya müdahale edip, örneğin ters yola girmesine; öbürünün de aşırı hız yapmasına engel olunabilirdi. Yolcuların da düşünebileceği iki umde budur...

Bu anlattıklarımız, müşahede ettiklerimiz, olayın, maddesel, görünür yönüdür. Yani, madalyonun bize dönük yüzüdür. Olayın görünmeyen diğer yönü, madalyonun diğer yüzü, yani mânevi tarafı acaba nasıldır? Mânevî tarafında acaba kaç umde mevcuttur?

Diyelim ki, bu hâdisede ölenlerden birini tanıyoruz: Çalan, çırpan biriydi bizce... Bu kanımıza dayanarak, "Hak ettiğini buldu." diyoruz. Diğerleri için de (tanıdığımız kadarına dayanarak), buna benzer hükümlerde bulunuyoruz!...

Maddesel umdelerden aldığımız dersler sağlamdır: Aşırı hız yaparsak; karşımıza böylesine âniden çıkan bir engel karşısında duramaz; sonuçları onarılamaz hâdiselere sebep olabiliriz, deriz. Böyle bir ıssızlığı, geceyi fırsat bilerek; tez gitmek hırsıyla ters bir yola girersek; karşımıza, böyle aşırı hız seven birinin çıkabileceğini ve kötü akibeti düşünebiliriz. Ki, her iki yargımız da yerindedir, doğrudur.

Mânevî yönden vardığımız yargıların acaba hangisi doğrudur? Hangisi yerindedir? Elbette hiç birisi!.. Kimin ne olduğunu bilebilecek şuur açıklığına sahip değilken; böylesine âmiyâne hükümler yürütmek. Tanrı adına şirk koşmaktır. Bilemeyeceğimiz bir husus hakkında hüküm vermektir ki, daha üstteki umdeler hakkında câhilâne kıyasa ve tahayyüle giderek müşrik olmuş oluruz...

Bütün bunların kaynağı, dayanağı nedir? Alıştığımız, bağlandığımız, izâf olan değer yargılarımız değil midir?

Bu tür yargılarımız, bu tür alışkanlıklarımız, böyle bir akîbete uğrayacağına inandığımız bir sürü insan çıkarır karşımıza!.. Dolayısıyla bizi bizden uzaklaştıran menfi kanaatlere sürükler hepimizi...

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

En önemlisi, her şeyi bilir gibi, Tanrı adına hükümler vermek; Tanrıyla olan, olması gereken alış-verişimizi, yani tesir bağımızı saptırmış, zayıflatmış olur. Çünkü bilgisizce hükümler vermek demek, Tanrıyla olan irtibatımızı sağlayan titreşimlerin, tesirlerin alfinâ düşmek, yani bu irtibatı koparmak demektir.

"Haddi aşmamak", elimizdeki bilgilerin yeterli olmadığını kabul ederek hareket etmeğe çalışmak demektir. Yani alışılmışın dışına, bir üstüne çıkmaya gayret etmektir... Bu bir dikkattir ki, her adımımızı kollatan rikkati doğurtur... Her adımımızın başından sonuna kadar uyanık olmamızı sağlar...

Muhakkak ki, bu hal, çok üstün, çok ideal bir haldir... Ama, bilmeliyiz ki, bir yeryüzü insanı olarak ulaşmamız icabeden HEDEF budur...

İSTIRABIN FELSEFESİ

Baştarafı sayfa 23 'de)

Bundan böyle de mevcut birşeye üzülmesine veya kaderin tayin ettiği gelecekte korkup selâmeti firarda aramasına müsaade etme."

Budist filozoflar ise bütün acı ve ıstırapların his dünyasında gerçek olduğunu idrak ederek insanüstü bir gayretle Nirvana denilen ve vücudun da, âlemin de ötesindeki hisüstü hayata kavuşmak istemişlerdir. Budistler insan hayatının bir "acılar denizi" olduğunu ve tek kurtuluşun hayat ve ölüm devridaiminden kaçmak olduğunu belirtip durmuşlardır.

İşin tuhafı, yalnız şahsi hayatımızın değil, bütün hayatın bir acı ve ıstırap ummanı olduğunun acı idrak edilmesi insanı bir nevi sükunete kavuşturur. Kisa Gotaminin güzel hikâyesi bunu gösterir. Kisa Gotami külleri altına çevirebilen ve bir zenginın oğlu ile evlenen talihtir bir kızıdır. Her istediğine kavuşabildiği sanılıyordu. Fakat hakikat böyle değildi. Biricik oğlu öldü. Çocuğu diriltilecek bir filozof veya bir hekim bulamayınca ıstırapı hudutsuz oldu. En nihayet ona Sakya muni (Buda)yı ziyaret etmesi salık verildi. Sakyamuni dedi ki: "Bir avuç hardal tohumu istiyorum." Kız memnuniyetle razı olunca, Buda şunları ekledi: "Bu hardal tohumu çocuk, koca, ana, baba veya dost kaybetmeyen bir evden gelmelidir." Zavallı Kisa Gotami, ölü çocuğunu ellerinde taşıyarak bütün kapıları çaldı. Onu görenler, haline acıyarak, "Buyur, al bu hardal tohumunu" dediler. Fakat evde bir oğul, kız çocuk, ana, baba veya

dost ölüp ölmediğini sorunca evin halkı "Heyhat, diriler az, ölüler çoktur" cevabını verdiler. Ve ölüsü olmıyan hiçbir ev bulamadı. Kisa Gotami yorgun düştü ve ümidini yitirdi. Hardal tohumu peşinde, elinde çocuğunun ölüsü ile dolaştığını gören halk "Genç annenin, oğlunun ölümüne dayanamıyarak delirdiğine" inandı. Kız yolun kenarında oturdu ve şehrin ışıklarının pırladığını gördü. Derken birden bire aklına bir fikir geldi. Ve kendi kendine "Ne kadar da bencilim, kendi ıstırapımdan başka bir şey düşünemiyorum. Oysa ölüm herkesin malıdır" dedi. Bunu düşündüğü zaman ölümü kabullendi ve iç sükuna kavuştu. Taoist felsefede ise ıstırapı hafifletmeğe yarayan geniş hayat anlayışı "Tao daima devreler çizer" şeklinde ifade edilmiştir. Emerson'un "Cycles" (Devreler) adlı güzel bir yazısı vardır ki temel felsefesi Taoizm'dir. Bütün hayat bir deverandır. İlkbaharın yeşili sonbaharın sarısına yer bıraktığı gibi, sonbaharın sarısı da ilkbaharın yeşiline yerini terkeder. Yin ve Yang devreleri birbirini takip ediyor, kâh hakimiyet kuruyor, kâh hakimiyetten çekiliyor. Ne biri ne diğeri mutlak veya bâkidir. Fakat birbirini tamamlarlar. İki kuvvet yani genişleme ve daralmanın arasındaki ilişki bütün hayatın, bütün kâinatın ve bütün tarihin esasıdır. Milletlerin teali ve inhitatından şahsi hayatın dalgalanmalarına kadar herşey bu iki kuvvetin ürünüdür. Laotse der ki: "Bir kasırğa bile bütün bir sabah sürmez." Modern doktorlar ise salgımların ergeç kendiliğinden dindi-

gini biliyor fakat bunu izah edemiyorlar. Tabiatın dengesi yeniden kurulunca sükuna kavuşulur.

DEĞİŞİKLİĞİN KAÇINILMAZ DALGALANMASI

Büyük Taoist filozof Çuangtse (öl. M.Ö. 275) derki: "Bütün şeyler birdir. Sevdığımız, hayatın sırrıdır. Tiksindiğimiz, ölümde çürümedir. Fakat çürüyen yeniden esrarengiz hayata kavuşur ve bu esrarengiz hayat bir kere daha çürür." Çuangtse bu güzel sözlerine şöyle devam ediyor: "Ziyafet rüyası görenler hayal kırıklığı ile uyanırlar. Rüyalarında acı ıstırap görenler ise uyanınca sevinirler." Hayat ve acılarını anlatan bir felsefedir bu. Laotse ve Çuangtse'nin paradoksları, bu geniş görüşlülükten ve değişikliklerin kaçınılmaz bir dalgalanma halinde olduğu düşüncesinden mülhemdir. Laotse der ki:

Küçültülecek olan
Önce büyütülmelidir.
Zayıflatılacak olan
Önce güçlendirilmelidir.
Yere serilecek olan
Önce yüceltilmelidir.
Alınana
Önce verilmelidir.
Gerçek ışık budur.

Bu fikirler Hazreti İsa'nın "Alçak gö-

nüllüler dünyaya sahip olacaklar" ve "Hayatını kaybeden hayatını bulur" sözlerine uygun uymaktadır. Ölüm demokratik bir müessesedir. Her şeyi, servet ve kudreti, şeref ve zilleti bir eder. Deveran felsefesinin temelini atan Laotse "Gökyüzü döner" der. Bir ailede servet, bir millete kudret kalmaz. Ay büyüyüp küçülür. Denizde med ve cezir vardır. Tek tek bakıldığında hayat insafsız, hattâ trajik olabilir. Bütününe bakıldığında herşey yerine oturur. Şu Çin atasözünde kurnazca bir mantık vardır: "Birisiz size hakaret veya iftira edip fenalık yaparsa, ya da sizi tahrik eder veya küçük düşürürse, ona katlanın, tahammül edin, görmemezlikten gelin ve yirmi yıl sonra yüzüne bakmakla yetinin."

Filozof ve yazar olan Dr. Lin Yutang Şanghay'da St. John Üniversitesinde ve Harvard Üniversitesinde tahsil gördükten sonra felsefe üzerindeki doktorasını 1923'de Leipzig'de vermiştir. 1923 ile 1926 arasında Pekin Üniversitesinde İngilizce profesörlüğü ve 1954 ile 1955 arasında Singapur'da Nanyang Üniversitesinin rektörlüğünü yapmıştır. Çok sayıdaki telif eserleri arasında "My Country and My People" (Memleketim ve Milletim), "The Wisdom of Confucius" (Konfüçyüs'ün Hikmeti), "The Windom of China" (Çin'in Hikmeti), "On the Wisdom of America" (Amerika'nın Hikmeti Hakkında), "From Pagan to Christian" (Putperestlikten Hristiyanlığa) ve Çin konulu birkaç romanı vardır.

ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER

Baştarafı sayfa 36'da) olduğunu ifade etmiştir. Alt kısmında bulunan bir bölme camdan yapılmış gibi şeffaftı ve içindeki varlıklar açık seçik olarak görülebiliyordu. Bu kısmın içerisi çok iyi bir şekilde aydınlatılmıştı. Bu acap yaratıkların sayısı 6 kadardı. Hava gemisinin öteki kısımları koyu karanlık kırmızıydı. Olayın devamını yine Hamilton'un

ifadesinden izleyelim: "Araçtan çıkan bir ışık hüzmeleriyle aydınlandık. Koskoca gemi bir vınlama sesi çıkararak havalanmaya başladı. 300 feet kadar ağır ağır yükseldikten sonra, aniden süratlenerek bir kuş gibi gözden kayboldu gitti.

(Kaynak: In Search of Extra-Terrestrials. A.Landsburg)